

Uradni list

Evropske unije

C 182

Zvezek 48

Slovenska izdaja

Informacije in objave

23. julij 2005

Obvestilo št.	Vsebina	Stran
	I Informacije	
	Sodišče	
	SODIŠČE	
2005/C 182/01	Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. maja 2005 v zadevi C-301/02 P: Carmine Salvatore Tralli proti Evropski centralni banki (Pritožba — Osebe Evropske centralne banke — Zaposlovanje — Podaljšanje poskusne dobe — Odpustitev med poskusno dobo) 1	1
2005/C 182/02	Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 2. junija 2005 v zadevi C-394/02: Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 93/38/EGS — Javna naročila v vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem sektorju — Naročilo, ki se nanaša na gradnjo sistema transportnih trakov za termoelektrarno Megalopolis — Neobjava obvestila — Tehnični razlog — Nepredvidljiv dogodek — Skrajno nujen primer) 1	1
2005/C 182/03	Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 31. maja 2005 v zadevi C-438/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe Stockholms tingsrätt): v kazenskem postopku proti Kristerju Hannerju (Členi 28 ES, 31 ES, 43 ES in 86(2) ES — Dajanje zdravil na trg — Ustanavljanje trgovcev na drobno — Državni monopol prodaje zdravil na drobno — Podjetje, zadolženo za upravljanje s storitvijo splošnega gospodarskega interesa) 2	2
2005/C 182/04	Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 7. junija 2005 v zadevi C-17/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe College van Beroep voor het bedrijfsleven): Vereniging voor Energie, Milieu en Water in drugi proti Directeur van de Dienst uitvoering en toezicht energie (Notranji trg z električno energijo — Privilegiran dostop do čezmejnega prenosnega sistema električne energije — Prej odgovorno podjetje za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena — Dolgoročne pogodbe, ki so obstajale pred liberalizacijo trga — Direktiva 96/92/ES — Načelo prepovedi diskriminacije — Načeli varstva legitimnih pričakovanj in pravne varnosti) 2	2
2005/C 182/05	Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. maja 2005 v zadevi C-20/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Rechtbank van eerste aanleg te Brugge): kazenski postopek proti Marcelu Burmanjerju, Renéju Alexandru Van Der Lindnu, Anthonyju De Jongu (Prosti pretok blaga — Člen 28 ES — Ukrepi z enakim učinkom — Potujoča prodaja — Sklepanje pogodb o naročnini na periodiko — Predhodno dovoljenje) 3	3

2005/C 182/06	Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 31. maj 2005 v zadevi C-53/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Epitropi Antagonismou): Syntetairismos Farmakopoion Aitolias & Akarnanias (Syfait) in drugi proti GlaxoSmithKline plc, in drugi (Dopustnost — Pojem nacionalnega sodišča — Zloraba prevladujočega položaja — Zavrnitev dobavljanja farmacevtskih izdelkov trgovcem na debelo — Vzporedna trgovina) 3	3
2005/C 182/07	Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 2. junija 2005 v zadevi C-83/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Okolje — Direktiva 85/337/EGS — Presoja vplivov projektov na okolje — Gradnja marine v Fossacesiji) 4	4
2005/C 182/08	Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 12. maja 2005 v zadevi C-112/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Cour d'appel de Grenoble): Société financière et industrielle du Peloux proti Axa Belgium in drugi (Bruseljska konvencija — Pristojnost v zadevah v zvezi z zavarovalnimi pogodbami — Dogovor o pristojnosti, sklenjen med zavarovalcem in zavarovalnico, ki imata sedež oziroma stalno prebivališče v isti državi pogodbenici — Učinek dogovora, ki podeljuje pristojnost, za zavarovanca, ki ga sam ni odobril — Zavarovanec s sedežem oziroma stalim prebivališčem v drugi državi pogodbenici) 4	4
2005/C 182/09	Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 2. junija 2005 v zadevi C-136/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Verwaltungsgerichtshof): Georg Dörr in Ibrahim Ünal proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg (Prost pretok oseb — Javni red — Direktiva 64/221/EGS — Člena 8 in 9 — Zavrnitev dovoljenja za prebivanje in odločba o izgonu zaradi kaznivega dejanja — Pritožba, ki se nanaša le na pravno veljavnost ukrepa, ki pomeni konec dovoljenja za prebivanje zadevne osebe — Neobstoj odločilnega učinka te pritožbe — Pravica zadevne osebe, da pred organom, pristojnim za izdajo mnenja, navaja premisleke glede primernosti — Pridružitveni sporazum EGS-Turčija — Prosto gibanje delavcev — Člena 6(1) in 14(1) Sklepa št. 1/80 Pridružitvenega sveta) 5	5
2005/C 182/10	Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. maja 2005 v zadevi C-212/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Ukrepi z enakim učinkom — Predhodni postopek pridobitve dovoljenja za osebni uvoz zdravil — Zdravila za uporabo v humani medicini — Homeopatska zdravila) 5	5
2005/C 182/11	Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 24. maja 2005 v zadevi C-244/03: Francoska republika proti Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije (Kozmetični izdelki — Poskusi na živalih — Direktiva 2003/15/ES — Delna razglasitev ničnosti — Člen 1, točka 2 — Neločljiva povezanost — Nedopustnost) 6	6
2005/C 182/12	Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 2. junija 2005 v zadevi C-266/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg (Neizpolnitev obveznosti države — Pogajanja, sklenitev, ratifikacija in uveljavitev bilateralnih sporazumov s strani ene države članice — Prevoz blaga ali oseb po celinskih plovnihih poteh — Zunanja pristojnost Skupnosti — Člen 10 ES — Uredbi (EGS) št. 3921/91 in (ES) št. 1356/96) 6	6
2005/C 182/13	Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 12. maja 2005 v zadevi C-278/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Prosto gibanje delavcev — Javni natečaji za zaposlovanje učiteljev v italijanskih javnih šolah — Neupoštevanje oziroma nezadostno upoštevanje delovnih izkušenj, pridobljenih v drugih državah članicah — Člen 39 ES — Člen 3 Uredbe (EGS) št. 1612/68) 7	7
2005/C 182/14	Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. maja 2005 v zadevi C-283/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe College van beroep voor het bedrijfsleven): A. H. Kuipers proti Productschap Zuivel (Skupna tržna ureditev — Mleko in mlečni izdelki — Uredba (EGS) št. 804/68 — Nacionalni predpisi, po katerih mlekarne izvedejo odbitke na ceno, ki se plača rejcem krav molznic, ali jim izplačajo premije glede na kakovost dobavljenega mleka — Nezdržljivost) 7	7

2005/C 182/15	Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 12. maja 2005 v zadevi C-315/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Huhtamaki Dourdan SA (Arbitražna klavzula — Vračilo predujma plačanega pri izpolnjevanju pogodbe o raziskovalnem delu — Neutemeljitev dela stroškov) 8	8
2005/C 182/16	Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 26. maja 2005 v zadevi C-332/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Ribolov — Ohranjanje in upravljanje virov — Uredbi (EGS) št. 3760/92 in 2847/93 — Nadzorni ukrepi za ribolovne dejavnosti) 8	8
2005/C 182/17	Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 12. maja 2005 v zadevi C-347/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Tribunale amministrativo regionale del Lazio): Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia in Agenzia Regionale per lo Sviluppo Rurale (ERSA) proti Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (Zunanji odnosi — Sporazum ES-Madžarska o vzajemni zaščiti in nadzoru imen vin — Zaščita označbe za določena vina s poreklom iz Madžarske v Skupnosti — Geografska označba „Tokaj“ — Izmenjava pisem — Možnost uporabe izraza „Tocai“ v navedbi „Tocai friulano“ ali „Tocai italico“ za opis in predstavitev določenih italijanskih vin, zlasti kakovostnih vin, pridelanih na določenem pridelovalnem območju („kakovostna vina pdpo“) v prehodnem obdobju, ki se izteče 31. marca 2007 — Izključitev te možnosti po izteku prehodnega obdobja — Veljavnost — Pravna podlaga — Člen 113 ES — Načela mednarodnega pogodbenega prava — Členi od 22 do 24 Sporazuma TRIPS — Varstvo temeljnih pravic — Lastninska pravica) 9	9
2005/C 182/18	Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. maja 2005 v zadevi C-409/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Bundesfinanzhof): Société d'exportation de produits agricoles SA (SEPA) proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Izvozna nadomestila — Goveje meso — Posebni zakon v sili — Uredba (EGS) št. 3665/87 — Člen 13 — Primerna tržna kakovost — Lastnost proizvoda, da se ga lahko prodaja v običajnih pogojih) 10	10
2005/C 182/19	Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 12. maja 2005 v zadevi C-415/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki (Državne pomoči — Obveznost povračila — Absolutna nezmožnost izvršitve — Odsotnost) 10	10
2005/C 182/20	Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 12. maja 2005 v zadevi C-444/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Verwaltungsgericht Berlin): Meta Fackler KG proti Zvezni republiki Nemčiji (Zdravila za uporabo v humani medicini — Homeopatska zdravila — Nacionalna določba, ki iz posebnega, poenostavljenega postopka registracije izključuje zdravilo, sestavljeno iz znanih homeopatskih snovi, če njegova uporaba kot homeopatsko zdravilo ni splošno znana) 11	11
2005/C 182/21	Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 12. maja 2005 v zadevi C-452/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division): RAL (Channel Islands) Ltd in drugi proti Commissioners of Customs & Excise (DDV — Šesta direktiva — Člen 9(1) in (2) — Igralni avtomati — Dejavnosti s področja zabavnih prireditev ali podobne dejavnosti — Izvajalec storitev s sedežem zunaj ozemlja Skupnosti — Določitev kraja opravljanja storitev) 11	11
2005/C 182/22	Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. maja 2005 v zadevi C-478/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe House of Lords): Celtec Ltd proti Johnu Astleyu in drugim (Direktiva 77/187/EGS — Člen 3(1) — Ohranitev pravic delavcev v primeru prenosa podjetja — Pravice in obveznosti odsvojitelja, ki izhajajo iz na dan prenosa obstoječe pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja — Pojem „dneva prenosa“) 12	12

2005/C 182/23	Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 26. maja 2005 v zadevi C-498/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe VAT and Duties Tribunal, London): Kingscrest Associates Ltd, Montecello Ltd proti Commissioners of Customs & Excise (Šesta direktiva DDV — Člen 13(A)(1)(g) in (h) — Oproščene transakcije — Storitve, ki so ozko povezane s socialno pomočjo in socialnovarstvenim delom — Storitve, ki so ozko povezane z varstvom otrok in mladine — Storitve, ki jih opravljajo organizacije, ki niso osebe javnega prava, katere država članica priznava kot dobrodelne — Profitni zasebni subjekti — Izraz dobrodelen) 12	12
2005/C 182/24	Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 26. maja 2005 v zadevi C-536/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Supremo Tribunal Administrativo): António Jorge L ^{da} proti Fazenda Pública (DDV — Člen 19 Šeste direktive DDV — Odbitek vstopnega davka — Nepremičninske transakcije — Blago in storitve, ki se uporabijo tako za obdavčljive transakcije kot tudi za oproščene transakcije — Delež odbitka) 13	13
2005/C 182/25	Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 7. junija 2005 v zadevi C-543/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Oberlandesgericht Innsbruck): Christine Dodl, Petra Oberhollenzer proti Tiroler Gebietskrankenkasse (Uredbi (EGS) št. 1408/71 in 574/72 — Družinski dodatki — Dodatek za vzgojo — Upravičenost do dodatkov enake vrste v državi članici zaposlitve in v državi članici stalnega prebivališča) 13	13
2005/C 182/26	Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 2. junija 2005 v zadevi C-15/04 (predlog za sprejem predhodne odločbe Bundesvergabeamt): Koppensteiner GmbH proti Bundesimmobiliengesellschaft mbH (Javna naročila — Direktiva 89/665/EGS — Revizijski postopek oddaje javnih naročil — Odločba o umiku razpisa za javno naročilo po odprtju ponudb — Sodni nadzor — Obseg — Načelo učinkovitosti) 14	14
2005/C 182/27	Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 26. maja 2005 v zadevi C-43/04 (predlog za sprejem predhodne odločbe Bundesfinanzhof): Finanzamt Arnsberg proti Stadt Sundern (Šesta direktiva DDV — Člen 25 — Skupna pavšalna ureditev za kmete — Dajanje lovišč v najem v okviru občinskega gozdarskega podjetja — Izraz „kmetijske storitve“) 14	14
2005/C 182/28	Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 2. junija 2005 v zadevi C-68/04: Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2001/81/ES — Onesnaževala zraka — Nacionalne zgornje meje emisij) 15	15
2005/C 182/29	Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 26. maja 2005 v zadevi C-77/04 (predlog za sprejem predhodne odločbe Cour de cassation): Groupement d'intérêt économique (GIE) Réunion européenne in drugi proti Zurich España, Société pyrénéenne de transit d'automobiles (Soptrans) (Bruselska konvencija — Zahteva za razlago člena 6, točke 2 in določb Oddelka 3, poglavja II — Pristojnost na področju zavarovalništva — Tožba na odgovornost ali intervencijo med zavarovalci — Primer večkratnih zavarovanj) 15	15
2005/C 182/30	Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 2. junija 2005 v zadevi C-89/04 (predlog za sprejem predhodne odločbe Raad van State): Mediakabel BV proti Commissariaat voor de Media (Direktiva 89/552/EGS — Člen 1(a) — Storitve razširjanja televizijskih programov — Področje uporabe — Direktiva 98/34/ES — Člen 1, točka 2 — Storitve informacijske družbe — Področje uporabe) 16	16
2005/C 182/31	Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 26. maja 2005 v zadevi C-249/04 (predlog za sprejem predhodne odločbe Cour du travail de Liège, section de Neufchâteau): José Allard proti Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (INASTI) (Člena 48 in 52 Pogodbe ES (po spremembi postala člena 39 in 43 ES) — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Samozaposlene osebe, ki opravljajo poklicne dejavnosti na ozemlju dveh držav članic in imajo prebivališče v eni izmed njiju — Zahteva za prispevek za uravnavanje — Osnova za izračun) 17	17

2005/C 182/32	Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 26. maja 2005 v zadevi C-287/04: Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Švedski (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 93/104/ES — Organizacija delovnega časa — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku) 17	17
2005/C 182/33	Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 2. junija 2005 v zadevi C-454/04: Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2001/55/ES — Začasna zaščita v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku) 18	18
2005/C 182/34	Sklep Sodišča (peti senat) z dne 28. februarja 2005 v zadevi C-260/02 P: Michael Becker proti Računskemu sodišču Evropskih skupnosti (Pritožba — Uradniki — Invalidska pokojnina — Predlog za začetek postopka za ugotavljanje invalidnosti med obdobjem dopusta iz osebnih razlogov — Pritožba, ki je delno očitno nedopustna in delno očitno neutemeljena) 18	18
2005/C 182/35	Sklep Sodišča (četrti senat) z dne 26. maja 2005 V zadevi C-297/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Oberster Gerichtshof (Avstrija)): Sozialhilfverband Rohrbach proti Arbeiterkammer Oberösterreich, Österreichischer Gewerkschaftsbund (Člen 104(3) Poslovnika — Direktiva 2001/23/ES — Prenos podjetij — Možnost sklicevanja na direktivo zoper posameznika — Delavčevo nasprotovanje prenosu svoje pogodbe na prevzemnika) 19	19
2005/C 182/36	Sklep Sodišča (četrti senat) z dne 15. marca 2005 v zadevi C-553/03: P Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters proti Komisiji Evropskih skupnosti, Helenski republiki (Pritožba — Državne pomoči — Ničnostna tožba — Člen 119 Poslovnika) 19	19
2005/C 182/37	Sklep Sodišča (četrti senat) z dne 26. aprila 2005 v zadevi C-149/04 (predlog za sprejem predhodne odločbe Corte suprema di cassazione): Ugo Fava proti Comune di Carrara (Dajatev, obračunana na marmor, izkopen na območju občine, zaradi prevoza čez ozemeljske meje občine — Člena 92(1) in 104(3) poslovnika — Delna nedopustnost — Vprašanje, ki je enako vprašanju, o katerem je Sodišče že odločalo) 20	20
2005/C 182/38	Sklep Sodišča (šesti senat) z dne 7. aprila 2005 v zadevi C-160/04 P: Gustaaf Van Dyck proti Komisiji Evropskih skupnosti (Pritožba — Uradniki — Seznam napredovanj — Akt, ki posega v položaj — Pripravljalni akti) 20	20
2005/C 182/39	Sklep Sodišča (četrti senat) z dne 10. marca 2005 v zadevi C-178/04 (predlog za sprejem predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht) Franz Marhold proti Zvezni deželi Baden-Württemberg (Člen 104(3) Poslovnika — Delavci — Uradniki, ki delajo v nacionalnem javnem sektorju — Univerzitetni profesor — Odobritev posebne letne premije) 21	21
2005/C 182/40	Sklep Sodišča (četrti senat) z dne 22. februarja 2005 v zadevi C-480/04: kazenski postopek proti Antonello D'Antonio (Predlog za predhodno odločanje — Nedopustnost) 21	21
2005/C 182/41	Zadeva C-128/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republiki Avstriji, vložena dne 18. marca 2005 21	21
2005/C 182/42	Zadeva C-183/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Irski, vložena dne 22. aprila 2005 22	22
2005/C 182/43	Zadeva C-185/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 26. aprila 2005 23	23

2005/C 182/44	Zadeva C-192/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Centrale Raad van Beroep z dne 22. aprila 2005 v zadevi K. Tas-Hagen in R.A. Tas proti Raadskamer WUBO van de Pensioen -en Uitkeringsraad	24
2005/C 182/45	Zadeva C-194/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 2. maja 2005	24
2005/C 182/46	Zadeva C-195/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 2. maja 2005	25
2005/C 182/47	Zadeva C-196/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Finanzgerichts München z dne 17. februarja 2005 v zadevi Sachsenmilch AG proti Oberfinanzdirektion Nürnberg	25
2005/C 182/48	Zadeva C-198/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 4. maja 2005	26
2005/C 182/49	Zadeva C-199/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Cour d'appel de Bruxelles z dne 28. aprila 2005 v zadevi Evropska skupnost proti državi Belgiji	26
2005/C 182/50	Zadeva C-201/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa High Court of Justice (Anglija in Wales), Chancery Division, z dne 18. marca 2005 v zadevi The Test Claimants in the CFC proti Dividend Group Litigation v Commissioners of Inland Revenue	27
2005/C 182/51	Zadeva C-203/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Special Commissioners z dne 3. maja 2005 v zadevi Vodafone 2 proti Her Majesty's Revenue and Customs	29
2005/C 182/52	Zadeva C-205/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy z dne 14. aprila 2005 v zadevi Fabien Nemec proti Caisse Régionale d'Assurance Maladie du Nord-Est	30
2005/C 182/53	Zadeva C-207/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 11. maja 2005	30
2005/C 182/54	Zadeva C-214/05 P: Pritožba Sergio Rossi SpA zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (drugi senat), razglašeno dne 1. marca 2005 v zadevi Sergio Rossi SpA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), T-169/03, vložena dne 17. maja 2005	31
2005/C 182/55	Zadeva C-218/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 17. maja 2005	31
2005/C 182/56	Zadeva C-219/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji, vložena dne 18. maja 2005	32
2005/C 182/57	Zadeva C-227/05: Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Bayerischen Verwaltungsgericht München Nemčija z dne 4. maja 2005 v zadevi Daniel Halbitter proti Freistaat Bayern	32
2005/C 182/58	Zadeva C-230/05 P: Pritožba L zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (četrti senat) z dne 9. marca 2005 v zadevi L proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-254/02, vložena dne 26. maja 2005	33
2005/C 182/59	Izbris zadeve C-384/03	33
2005/C 182/60	Izbris zadeve C-440/03	33

Obvestilo št.	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2005/C 182/61	Izbris zadeve C-51/04	34
2005/C 182/62	Izbris zadeve C-54/04	34
2005/C 182/63	Izbris zadeve C-457/04	34
2005/C 182/64	Izbris zadeve C-474/04	34
	SODIŠČE PRVE STOPNJE	
2005/C 182/65	Sodba Sodišča prve stopnje z dne 25. maja 2005 v zadevi T-352/02, Creative Technology Ltd proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti PC WORKS — Prejšnja figurativna nacionalna znamka W WORK PRO — Zavrnitev registracije — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94)	35
2005/C 182/66	Sodba Sodišča prve stopnje z dne 25. maja 2005 v zadevi T-67/04, Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti SPA-FINDERS — Prejšnji nacionalni besedni znamki SPA in LES THERMES DE SPA — Člen 8(5) Uredbe (ES) št. 40/94)	35
2005/C 182/67	Sklep Sodišča prve stopnje z dne 22. aprila 2005 v zadevi T-399/03, Arnaldo Lucaccioni proti Komisiji Evropskih skupnosti (Uradniki — Poklicna bolezen — Zahteva za priznanje poslabšanja — Izvršitev sodbe Sodišča prve stopnje — Pravna opredelitev obvestila Komisije — Ničnostna tožba — Nedopustnost)	36
2005/C 182/68	Sklep Sodišča prve stopnje z dne 28. februarja 2005 v zadevi T-445/04, Energy Technologies ET SA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (Znamka Skupnosti — Zastopanje po odvetniku — Očitna nedopustnost)	36
2005/C 182/69	Zadeva T-138/05: Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Impetus Consultants, vložena dne 23. marca 2005	36
2005/C 182/70	Zadeva T-167/05: Tožba Grether AG proti Uradu za usklajevanje notranjega trga (znamke in modeli), vložena dne 25. aprila 2005	37
2005/C 182/71	Zadeva T-171/05: Tožba Barta Nijša proti Računskemu sodišču Evropskih skupnosti, vložena dne 2. maja 2005	38
2005/C 182/72	Zadeva T-173/05: Tožba Martine Heus proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 27. aprila 2005	39
2005/C 182/73	Zadeva T-180/05: Tožba Pie Landgren proti Evropski ustanovi za usposabljanje, vložena dne 28. aprila 2005	39
2005/C 182/74	Zadeva T-184/05: Tožba Dypne Mc Sweeney in Pauline Armstrong proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 4. maja 2005	40
2005/C 182/75	Zadeva T-188/05: Tožba Joël De Bry proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 2. maja 2005	40
2005/C 182/76	Zadeva T-189/05: Tožba Usinor proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu, vložena dne 4. maja 2005	40
2005/C 182/77	Zadeva T-191/05: Tožba Viviane Le Maire proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 10. maja 2005	41

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2005/C 182/78	Zadeva T-198/05: Tožba Mebrom NV proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 13. maja 2005	41
2005/C 182/79	Zadeva T-210/05: Tožba Nalocebar — Consultores e Serviços Lda. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), vložena dne 19. maja 2005	42
2005/C 182/80	Zadeva T-211/05: Tožba Italijanske republike proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 26. maja 2005	43
2005/C 182/81	Zadeva T-216/05: Tožba Mebrom NV proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 31. maja 2005	44
2005/C 182/82	Zadeva T-218/05: Tožba Bustec Ireland Limited Partnership proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), vložena dne 7. junija 2005	44
2005/C 182/83	Izbris zadeve T-347/04	45
2005/C 182/84	Izbris zadeve T-453/04	45
2005/C 182/85	Izbris zadeve T-14/05	45
2005/C 182/86	Izbris zadeve T-122/05	45
II	<i>Pripravljalni akti</i>	
.....		
III	<i>Obvestila</i>	
2005/C 182/87	Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 171, 9.7.2005	46

I

(Informacije)

SODIŠČE

SODIŠČE

SODBA SODIŠČA

(prvi senat)

z dne 26. maja 2005

v zadevi C-301/02 P: Carmine Salvatore Tralli proti
Evropski centralni banki ⁽¹⁾*(Pritožba — Osebe Evropske centralne banke — Zaposlovanje — Podaljšanje poskusne dobe — Odpustitev med poskusno dobo)*

(2005/C 182/01)

(Jezik postopka: nemščina)

V zadevi C-301/02 P, zaradi pritožbe na podlagi člena 49 Statuta ES Sodišča, vložene 26. avgusta 2002, Carmine Salvatore Tralli, ki ga zastopa: N. Pflüger, avokat, druga stranka v postopku je Evropska centralna banka, ki jo zastopata V. Saintot in M. Benisch, zastopnika, skupaj z B. Wägenbaurjem, avokat, je Sodišče (prvi senat), v sestavi P. Jann, predsednik senata, A. Rosas, sodnik, R. Silva de Lapuerta (poročevalka), sodnica, S. von Bahr in K. Schiemann, sodnika, generalni pravobranilec: P. Léger, dne 26. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1) Pritožba se zavrne.

2) G. Tralliju se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 289 23.11.2002.

SODBA SODIŠČA

(prvi senat)

z dne 2. junija 2005

v zadevi C-394/02: Komisija Evropskih skupnosti proti
Helenski republiki ⁽¹⁾*(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 93/38/EGS — Javna naročila v vodnem, energetske, transportnem in telekomunikacijskem sektorju — Naročilo, ki se nanaša na gradnjo sistema transportnih trakov za termoelektrarno Megalopolis — Neobjava obvestila — Tehnični razlog — Nepredvidljiv dogodek — Skrajno nujen primer)*

(2005/C 182/02)

(Jezik postopka: grščina)

V zadevi C-394/02, **Komisija Evropskih skupnosti** (zastopnika: M. Nolin in M. Konstantinidis) proti **Helenski republiki** (zastopniki: P. Mylonopoulos, D. Tsagkaraki in S. Chala), zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene dne 8. novembra 2002, je Sodišče (prvi senat), v sestavi P. Jann (poročevalec), predsednik senata, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič in E. Levits, sodniki, generalni pravobranilec: F. G. Jacobs, sodni tajnik: K. Sztranc, administrator, dne 2. junija 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Helenska republika s tem, da je javno podjetje za električno energijo Dimosia Epicheirisi Ilektrismoy naročilo gradnje sistema transportnih trakov za termoelektrarno Megalopolis dodelilo v postopku s pogajanjem brez predhodne objave obvestila, ni izpolnila obveznosti iz Direktive Sveta 93/38/EGS z dne 14. junija 1993 o usklajevanju postopkov naročanja naročnikov v vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem sektorju, kot je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998, zlasti iz členov 20(1) in 21 le-te.

2. Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.

SODBA SODIŠČA

(veliki senat)

z dne 7. junija 2005

v zadevi C-17/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe College van Beroep voor het bedrijfsleven): Vereniging voor Energie, Milieu en Water in drugi proti Directeur van de Dienst uitvoering en toezicht energie ⁽¹⁾

SODBA SODIŠČA

(veliki senat)

z dne 31. maja 2005

v zadevi C-438/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe Stockholms tingsrätt): v kazenskem postopku proti Kristerju Hannerju ⁽¹⁾

(Členi 28 ES, 31 ES, 43 ES in 86(2) ES — Dajanje zdravil na trg — Ustanavljanje trgovcev na drobno — Državni monopol prodaje zdravil na drobno — Podjetje, zadolženo za upravljanje s storitvijo splošnega gospodarskega interesa)

(2005/C 182/03)

(Jezik postopka: švedščina)

V zadevi C-438/02, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče z odločbo Stockholms tingsrätt (Švedska) z dne 29. novembra 2002, ki je prispela na Sodišče dne 4. decembra 2002, v kazenskem postopku proti **Kristerju Hannerju**, je Sodišče (veliki senat), v sestavi V. Skouris, predsednik, P. Jann (poročevalec), C. W. A. Timmermans in A. Rosas, predsedniki senatov, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, sodnika, N. Colneric, sodnica, S. von Bahr in J. N. Cunha Rodrigues, sodnika, generalni pravobranilec: P. Léger, sodni tajnik: M. Múgica Arzamendi, glavna administratorka, dne 31. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

Člen 31(1) ES nasprotuje ureditvi, ki določa izključno pravico do prodaje na drobno, ki je urejena na način, kot je ta v glavni stvari.

⁽¹⁾ UL C 31, 8.2.2003.

(2005/C 182/04)

(Jezik postopka: nizozemščina)

V zadevi C-17/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče z odločbo College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska) z dne 13. novembra 2002, ki je prispel na Sodišče dne 16. januarja 2003, v postopku **Vereniging voor Energie, Milieu en Water, Amsterdam Power Exchange Spotmarket BV, Eneco NV** proti **Directeur van de Dienst uitvoering en toezicht energie**, ob udeležbi **Nederlands Elektriciteits Administratiekantoor BV**, prej Samenwerkende ElektriciteitsProductiebedrijven NV, je Sodišče (veliki senat), v sestavi V. Skouris, predsednik senata, P. Jann, C. W. A. Timmermans in A. Rosas (poročevalec), predsedniki senatov, J.-P. Puissochet in R. Schintgen, sodnika, N. Colneric, sodnica, S. von Bahr, M. Ilešič, J. Malenovský in U. Lohmus, sodniki, generalna pravobranilka: C. Stix-Hackl, sodni tajnik: M.-F. Contet, glavna administratorka, dne 7. junija 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Člena 7(5) in 16 Direktive 96/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. decembra 1996 o skupnih pravilih notranjega trga z električno energijo se ne omejujeta na določitev tehničnih pravil, temveč ju je treba razlagati tako, da veljata za vsakršno diskriminacijo.
2. Navedena člena nasprotujeta nacionalnim ukrepom, ki podjetju dodeljujejo prednostno zmogljivost čezmejnega prenosa električne energije, ne glede na to, ali gre za ukrepe upravljavca omrežja, nadzornika upravljanja sistema ali zakonodajalca, če ti ukrepi niso bili odobreni v okviru postopka iz člena 24 te direktive.

⁽¹⁾ UL C 70, 2.3.2003.

SODBA SODIŠČA

(prvi senat)

z dne 26. maja 2005

v zadevi C-20/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe **Rechtbank van eerste aanleg te Brugge**): kazenski postopek proti **Marcelu Burmanjerju, Renéju Alexandru Van Der Lindnu, Anthonyju De Jongu** ⁽¹⁾)

(Prosti pretok blaga — Člen 28 ES — Ukrepi z enakim učinkom — Potujoča prodaja — Sklepanje pogodb o naročnini na periodiko — Predhodno dovoljenje)

(2005/C 182/05)

(Jezik postopka: nizozemščina)

V zadevi C-20/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložil **Rechtbank van eerste aanleg te Brugge** (Belgija) z odločbo z dne 17. januarja 2003, ki je prispela na Sodišče dne 21. januarja 2003, v kazenskem postopku proti **Marcelu Burmanjerju, Renéju Alexandru Van Der Lindnu, Anthonyju De Jongu**, je Sodišče (prvi senat), v sestavi P. Jann, predsednik senata, A. Rosas (poročevalec), K. Lenaerts, S. von Bahr in K. Schieman, sodniki, generalni pravobranilec: P. Léger, sodni tajnik: M.-F. Contet, glavna administratorka, dne 26. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

Člen 28 ES ne nasprotuje nacionalni ureditvi, s katero država članica opredeli kot kaznivo ravnanje potujočo prodajo naročnine na periodiko na nacionalnem ozemlju brez predhodnega dovoljenja, če se taka ureditev uporablja brez razlikovanja po izvoru zadevnih izdelkov za vse obravnavane izvajalce, ki opravljajo dejavnost na belgijskem ozemlju, in če ta ureditev pravno in dejansko na enak način učinkuje na trženje izdelkov iz te države in iz drugih držav članic.

Naloga predložitvenega sodišča je, da ob upoštevanju okoliščin v zadevi o glavni stvari preveri, ali uporaba nacionalnega prava zagotavlja, da zadevna ureditev pravno in dejansko enako učinkuje na trženje nacionalnih izdelkov in na trženje izdelkov iz drugih držav članic, v nasprotnem primeru pa naj ugotovi, ali obravnavana ureditev upravičuje cilj, ki je v splošnem interesu, v smislu, ki ga daje temu pojmu sodna praksa Sodišča, in ali je temu cilju sorazmerna.

⁽¹⁾ UL C 70, 22.03.2003.

SODBA SODIŠČA

(veliki senat)

z dne 31. maj 2005

v zadevi C-53/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe **Epitropi Antagonismou**): **Synetairismos Farmakopoion Aitolias & Akarnanias (Syfait)** in drugi proti **GlaxoSmithKline plc**, in drugi ⁽¹⁾)

(Dopustnost — Pojem nacionalnega sodišča — Zloraba prevladujočega položaja — Zavrnitev dobavljanja farmacevtskih izdelkov trgovcem na debelo — Vzporedna trgovina)

(2005/C 182/06)

(Jezik postopka: grščina)

V zadevi C-53/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložil **Epitropi Antagonismou** (Grčija) z odločbo z dne 22. januarja 2003, ki je na Sodišče prispela dne 5. februarja 2003, v postopku **Synetairismos Farmakopoion Aitolias & Akarnanias (Syfait)** in drugi, **Panellinios syllogos farmakapothikarion, Interfarm — A. Agelakos & Sia OE** in drugi, **K. P. Marinopoulos Anonymos Etairia emporias kai dianomis farmakeftikon proionton** in drugi proti **GlaxoSmithKline plc, GlaxoSmithKline AEVE**, prej **Glaxowellcome AEVE**, je Sodišče (veliki senat), v sestavi V. Skouris, predsednik, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, predsedniki senatov, in R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, C. Gulmann (poročevalec), R. Schintgen, sodnika, N. Colneric, sodnica, in S. von Bahr, sodnik, generalni pravobranilec: F. G. Jacobs, sodni tajnik: L. Hewlett, glavna administratorka, dne 31. maj 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

Sodišče Evropskih skupnosti ni pristojno za odločanje o vprašanjih, ki mu jih je **Epitropi Antagonismou** predložila z odločbo z dne 22. januarja 2003.

⁽¹⁾ UL C 101, 26.4.2003.

SODBA SODIŠČA

(šesti senat)

z dne 2. junija 2005

v zadevi C-83/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Okolje — Direktiva 85/337/EGS — Presoja vplivov projektov na okolje — Gradnja marine v Fossacesiji)

(2005/C 182/07)

(Jezik postopka: italijanshina)

V zadevi C-83/03, zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene dne 26. februarja 2003, **Komisija Evropskih skupnosti** (zastopnika: R. Amorosi in A. Aresu) proti **Italijanski republiki** (zastopniki: I. M. Braguglia, skupaj z M. Fiorilli, avvocato dello Stato), je Sodišče (šesti senat), v sestavi A. Borg Barthet, predsednik senata, J. P. Pissoschet (poročevalec) in S. von Bahr, sodnika, generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sodni tajnik: R. Grass, dne 2. junija 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Italijanska republika ni izpolnila obveznosti iz člena 4(2) Direktive Sveta 85/337 z dne 27. junija 1985 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, ker regija Abruci ni pravilno preverila, ali ima projekt gradnje marine v Fossacesiji (Chieti), vrsta projekta s seznama Priloge II te direktive, značilnosti, ki zahtevajo začetek postopka presoje njegovih vplivov na okolje.
2. Italijanski republiki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 112, 10.5.2003.

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 12. maja 2005

v zadevi C-112/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Cour d'appel de Grenoble): **Société financière et industrielle du Peloux** proti **Axa Belgium** in drugi ⁽¹⁾

(Bruseljska konvencija — Pristojnost v zadevah v zvezi z zavarovalnimi pogodbami — Dogovor o pristojnosti, sklenjen med zavarovalcem in zavarovalnico, ki imata sedež oziroma stalno prebivališče v isti državi pogodbenici — Učinek dogovora, ki podeljuje pristojnost, za zavarovanca, ki ga sam ni odobril — Zavarovanec s sedežem oziroma stalnim prebivališčem v drugi državi pogodbenici)

(2005/C 182/08)

(Jezik postopka: francoščina)

V zadevi C-112/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi Protokola z dne 3. junija 1971, ki se nanaša na razlago Sodišča Konvencije z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, naslovljen na Sodišče s sklepom Cour d'appel de Grenoble (Francija) z dne 20. februarja 2003, ki je prispel na Sodišče dne 13. marca 2003, v postopku med **Société financière et industrielle du Peloux** in **Axa Belgium e.a., Gerling Konzern Belgique SA, Établissements Bernard Laiterie du Chatelard, Calland Réalisations SARL, Joseph Calland, Maurice Picard, Abeille Assurances Cie, Mutuelles du Mans SA, SMABTP, Axa Corporate Solutions Assurance SA, Zurich International France SA**, je Sodišče (drugi senat), v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, R. Silva de Lapuerta, sodnica, J. Makarczyk, P. Kūris in J. Klučka (poročevalec), sodniki, generalni pravobranilec: A. Tizzano, sodni tajnik: K. Sztranc (administratorka), dne 12. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

Dogovor, ki podeljuje pristojnost, sklenjen v skladu z določbo člena 12, točka 3, Konvencije z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, spremenjena s Konvencijo z dne 9. oktobra 1978 o pristopu Kraljevine Danske, Irske, Kraljevine Norveške ter Združenega kraljevstva Velike Britanije in Severne Irske, s Konvencijo z dne 25. oktobra 1982 o pristopu Helenske republike k Evropskim skupnostim, s Konvencijo z dne 26. maja 1989 o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske republike ter s Konvencijo z dne 29. novembra 1996 o pristopu Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske, ne učinkuje za zavarovanega upravičenca iz te pogodbe, ki izrecno ni podpisnik zadevnega dogovora in ima sedež oziroma stalno prebivališče v drugi državi pogodbenici kot zavarovalec in zavarovalnica.

⁽¹⁾ UL C 112, 10.5.2003.

SODBA SODIŠČA

(tretji senat)

z dne 2. junija 2005

v zadevi C-136/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Verwaltungsgerichtshof): Georg Dörr in Ibrahim Ünal proti Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg ⁽¹⁾

(Prost pretok oseb — Javni red — Direktiva 64/221/EGS — Člena 8 in 9 — Zavrnitev dovoljenja za prebivanje in odločba o izgonu zaradi kaznivega dejanja — Pritožba, ki se nanaša le na pravno veljavnost ukrepa, ki pomeni konec dovoljenja za prebivanje zadevne osebe — Neobstoj odločilnega učinka te pritožbe — Pravica zadevne osebe, da pred organom, pristojnim za izdajo mnenja, navaja premisleke glede primerčnosti — Pridružitveni sporazum EGS-Turčija — Prosto gibanje delavcev — Člena 6(1) in 14(1) Sklepa št. 1/80 Pridružitvenega sveta)

(2005/C 182/09)

(Jezik postopka: nemščina)

V zadevi C-136/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložil Verwaltungsgerichtshof (Avstrija) z odločbo z dne 18. marca 2003, ki je prispela na Sodišče dne 26. marca 2003, v postopku **Georg Dörr** proti **Sicherheitsdirektion für das Bundesland Kärnten**, in **Ibrahim Ünal** proti **Sicherheitsdirektion für das Bundesland Vorarlberg**, je Sodišče (tretji senat), v sestavi A. Rosas (poročevalec) predsednik senata, A. Borg Barthet, S. von Bahr, J. Malenovský in U. Lohmus, sodniki, generalni pravobranilec: M. Poiares Maduro, sodni tajnik: M. Múgica Arzamendi, glavna administratorka, dne 2. junija 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

- Člen 9(1) Direktive Sveta 64/221/EGS z dne 25. februarja 1964 o usklajevanju posebnih ukrepov, ki zadevajo gibanje in prebivanje tujih državljanov, utemeljenih z javno politiko, javno varnostjo ali zdravjem prebivalstva je treba razlagati tako, da izključuje ureditev države članice, na podlagi katere pritožba proti odločbi o izgonu z njenega ozemlja državljana druge države članice ne zadrži izvršitve odločbe, odločbo o izgonu pa je v okviru obravnavanja te pritožbe mogoče oceniti le glede na njeno pravno veljavnost, saj ni bil ustanovljen noben pristojni organ v smislu te določbe.
- Postopkovna jamstva iz členov 8 in 9 Direktive 64/221 se uporabljajo za turške državljane, katerih pravni položaj je določen

s členi 6 ali 7 Sklepa Pridružitvenega sveta št. 1/80 z dne 19. septembra 1980, ki zadeva razvoj pridružitve.

⁽¹⁾ UL C 135, 7.6.2003.

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 26. maja 2005

v zadevi C-212/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Francoski republiki ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Ukrepi z enakim učinkom — Predhodni postopek pridobitve dovoljenja za osebni uvoz zdravil — Zdravila za uporabo v humani medicini — Homeopatska zdravila)

(2005/C 182/10)

(Jezik postopka: francoščina)

V zadevi C-212/03, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: H. Støvlbæk in B. Stromsky) proti Francoski republiki (zastopniki: G. de Bergues, C. Bergeot-Nunes in R. Loosli-Surrans), zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vlozene dne 15. maja 2003, je Sodišče (drugi senat), v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, C. Gulmann (poročevalec), R. Schintgen, J. Makarczyk in J. Klučka, sodniki, generalni pravobranilec: L. A. Geelhoed, sodni tajnik: Múgica Arzamendi, glavna administratorka, dne 26. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Z uporabo:

— predhodnega postopka za pridobitev dovoljenja za osebne uvoze, ki niso opravljeni z osebnim prevozom, zdravil, ki se zakonito predpisujejo v Franciji in ki so dovoljena ob uporabi Direktive Sveta 65/65/EGS z dne 26. januarja 1965 o približevanju zakonov in drugih predpisov o zdravilih kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 93/39/EGS z dne 14. junija 1993 tako v Franciji kot v državi članici, kjer so kupljena;

— predhodnega postopka za pridobitev dovoljenja za osebne uvoze, ki niso opravljeni z osebnim prevozom, homeopatskih zdravil, ki se zakonito predpisujejo v Franciji in ki so registrirani v državi članici ob uporabi Direktive Sveta 92/73/EGS z dne 22. septembra 1992 o razširitvi področja uporabe direktiv 65/65/EGS in 75/319/EGS o prilagoditvi zakonov in drugih predpisov o zdravilih in o določitvi dodatnih predpisov za homeopatska zdravila in

— nesorazmernega predhodnega postopka za pridobitev dovoljenja za osebne uvoze, ki niso opravljeni z osebnim prevozom, zdravil, ki se zakonito predpisujejo v Franciji in ki niso dovoljena v tej državi članici, vendar le v tisti v kateri so kupljena,

Francoska republika ni izpolnila obveznosti iz člena 28 ES.

2. Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 158, 5.7.2003.

SODBA SODIŠČA

(veliki senat)

z dne 24. maja 2005

v zadevi C-244/03: Francoska republika proti Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije (¹)

(Kozmetični izdelki — Poskusi na živalih — Direktiva 2003/15/ES — Delna razglasitev ničnosti — Člen 1, točka 2 — Neločljiva povezanost — Nedopustnost)

(2005/C 182/11)

(Jezik postopka: francoščina)

V zadevi C-244/03, zaradi ničnostne tožbe na podlagi člena 230 ES, vložene dne 3. junija 2003, **Francoska republika** (zastopniki: sprva F. Alabrune, C. Lemaire in G. de Bergues, nato pa zadnje navedeni, J. L. Florent in D. Petrausch) proti **Evropskemu parlamentu** (zastopniki: J. L. Rufas Quintana in M. Moore, nato pa zadnje navedeni in K. Bradley) in **Svetu Evropske unije** (zastopnika: J. P. Jacqué in M. C. Giorgi Fort), je Sodišče (veliki senat), v sestavi V. Skouris, predsednik, P. Jann in C. W. A. Timmermans, predsednika senatov, C. Gulmann, A. La Pergola, J. P. Puissechot, R. Schintgen, K. Schiemann (poročevalec), J. Makarczyk, P. Kūris, U. Lohmus, E. Levits in A. Ó. Caoimh, sodniki, generalni pravobranilec: L. A. Geelhoed, sodni tajnik: K. Sztranc, administratorka, dne 24. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Tožba se zavrže.

2. Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 171, 19.7.2003.

SODBA SODIŠČA

(prvi senat)

z dne 2. junija 2005

v zadevi C-266/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Pogajanja, sklenitev, ratifikacija in uveljavitev bilateralnih sporazumov s strani ene države članice — Prevoz blaga ali oseb po celinskih plovnihih poteh — Zunanja pristojnost Skupnosti — Člen 10 ES — Uredbi (EGS) št. 3921/91 in (ES) št. 1356/96)

(2005/C 182/12)

(Jezik postopka: francoščina)

V zadevi C-266/03, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: C. Schmidt et M. W. Wils) proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg (zastopnik: S. Schreiner), zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene dne 18. junija 2003, je Sodišče (prvi senat), v sestavi P. Jann, predsednik senata, R. Silva de Lapuerta (poročevalec), K. Lenaerts, S. von Bahr in K. Schiemann, sodniki, generalni pravobranilec: P. Léger, sodni tajnik: R. Grass, dne 2. junija 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Veliko vojvodstvo Luksemburg, s tem da se je pogajalo, sklenilo, ratificiralo in uveljavilo

— Sporazum med vlado Velikega vojvodstva Luksemburg in vlado Zvezne Republike Češke in Slovaške o prevozu po celinskih plovnihih poteh, podpisan v Luxembourgju dne 30. decembra 1992,

— Sporazum med vlado Velikega vojvodstva Luksemburg in vlado Romunije o prevozu po celinskih plovnihih poteh, podpisan v Bukarešti dne 10. novembra 1992, in

— Sporazum med vlado Velikega vojvodstva Luksemburg in vlado Republike Poljske o prevozu po celinskih plovnihih poteh, podpisan v Luxembourgju dne 9. marca 1994,

ne da bi sodelovalo ali se posvetovalo s Komisijo Evropskih skupnosti, ni izpolnilo obveznosti iz člena 10 ES.

2. V preostalem delu se tožba zavrne.

2. Italijanski republiki se naloži plačilo stroškov.

3. Komisija Evropskih skupnosti in Veliko vojvodstvo Luksemburg nosita svoje stroške.

(¹) UL C 213, 6.9.2003.

(¹) UL C 200, 23.8.2003.

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 12. maja 2005

v zadevi C-278/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Prosto gibanje delavcev — Javni natečaji za zaposlovanje učiteljev v italijanskih javnih šolah — Neupoštevanje oziroma nezadostno upoštevanje delovnih izkušenj, pridobljenih v drugih državah članicah — Člen 39 ES — Člen 3 Uredbe (EGS) št. 1612/68)

(2005/C 182/13)

(Jezik postopka: italijanščina)

V zadevi C-278/03, **Komisija Evropskih skupnosti** (zastopnica: M.-J. Jonczy) proti **Italijanski republiki** (zastopnika: I. M. Braguglia skupaj z G. De Bellis, avvocato dello Stato), katere predmet je tožba zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložena dne 26. junija 2003, je Sodišče (drugi senat), v sestavi C. W. A. Timmermans (poročevalec), predsednik senata, C. Gulmann, R. Schintgen, G. Arestis in J. Klučka, sodniki, generalna pravobranilka: C. Stix-Hackl, sodni tajnik: R. Grass, dne 12. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Italijanska republika s tem, da pri udeležbi državljanov Skupnosti na javnih natečajih za zaposlovanje učiteljev v italijanskih javnih šolah ni upoštevala, ali vsaj ni enako upoštevala, delovnih izkušenj, ki so jih pridobili s poučevanjem na nacionalnem ozemlju, in tistih, ki so jih pridobili v drugih državah članicah, ni izpolnila obveznosti na podlagi člena 39 ES in člena 3(1) Uredbe št. 1612/68.

SODBA SODIŠČA

(prvi senat)

z dne 26. maja 2005

v zadevi C-283/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe College van beroep voor het bedrijfsleven): A. H. Kuipers proti Productschap Zuivel (¹)

(Skupna tržna ureditev — Mleko in mlečni izdelki — Uredba (EGS) št. 804/68 — Nacionalni predpisi, po katerih mlekarne izvedejo odbitke na ceno, ki se plača rejcem krav molznic, ali jim izplačajo premije glede na kakovost dobavljenega mleka — Nezdržljivost)

(2005/C 182/14)

(Jezik postopka: nizozemščina)

V zadevi C-283/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče z odločbo College van beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemska) z dne 27. junija 2003, ki je prispela na Sodišče dne 30. junija 2003, v postopku **A. H. Kuipers** proti **Productschap Zuivel**, je Sodišče (prvi senat), v sestavi P. Jann, predsednik senata, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, K. Schieman (poročevalec) in M. Ilešič, sodniki, generalna pravobranilka: J. Kokott, sodni tajnik: M.-F. Contet, glavna administratorica, dne 26. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

Skupni sistem cen, na katerem temelji tržna ureditev mleka in mlečnih izdelkov, vzpostavljena z Uredbo Sveta (EGS) št. 804/68 z dne 27. junija 1968 o skupni tržni ureditvi za mleko in mlečne izdelke, kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1538/95 z dne 29. junija 1995, nasprotuje temu, da države članice enostransko sprejmejo določbe, ki posegajo v mehanizem oblikovanja cen v isti stopnji proizvodnje, urejeno s skupno ureditvijo. Tak je primer predpisov, ki so sporni v postopku v glavni stvari, ki ne glede na zatrjevani ali resnični namen vzpostavlja mehanizem, po katerem:

— morajo mlekarne, po eni strani, zadržati odbitek na ceno dobavljenega mleka, kadar to ne izpolnjuje določenih meril kakovosti, in

— se po drugi strani zneski, ki so jih v določenem obdobju zadržale vse mlekarne, združijo, preden se, po morebitnih finančnih prenosih med mlekarnami, razdelijo v obliki premij na 100 kilogramov v predmetnem obdobju dobavljenega mleka v enaki višini, ki jo vsaka mlekarna izplača izključno rejcem krav molznic, ki so dobavili mleko, ki izpolnjuje omenjena merila kakovosti.

(¹) UL C 213, 6.9.2003.

SODBA SODIŠČA

(šesti senat)

z dne 12 maja 2005

v zadevi C-315/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Huhtamaki Dourdan SA (¹)

(Arbitražna klavzula — Vračilo predujma plačanega pri izpolnjevanju pogodbe o raziskovalnem delu — Neutemeljitev dela stroškov)

(2005/C 182/15)

(Jezik postopka: francoščina)

V zadevi C-315/03, **Komisija Evropskih skupnosti** (zastopnik: C. Giolito) proti **Huhtamaki Dourdan SA**, s sedežem v Dourdanu (Francija), (avocats: F. Puel in L. François-Martin), zaradi tožbe na podlagi člena 238 ES, vložene dne 23. julija 2003, je Sodišče (šesti senat) v sestavi M. A. Borg Barthet, predsednik senata, J.-P. Puissochet (poročevalec) in S. von Bahr, sodnika, generalni pravobranilec: L. M. Poiares Maduro, sodni tajnik: R. Grass, dne 12 maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Huhtamaki Dourdan SA se naloži, da Komisiji Evropskih skupnosti plača znesek 151.533,47 evrov, ki predstavlja znesek glavnice vračila akontacije, ki ji je bila izplačana v okviru pogodbe št. BRST-CT 98 5422, in znesek 23.583,63 evrov, ki predstavlja obresti, ki so zapadle do dneva izdaje te sodbe. Ravno tako se Huhtamaki Dourdan SA naloži, da od zneska glavnice, ki ostaja za vračilo, Komisiji plača obresti po obrestni meri 4,81 % od dneva izdaje te sodbe do popolnega plačila njenega dolga.

2. Huhtamaki Dourdan SA se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 213, 6.9.2003.

SODBA SODIŠČA

(tretji senat)

z dne 26. maja 2005

v zadevi C-332/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Ribolov — Ohranjanje in upravljanje virov — Uredbi (EGS) št. 3760/92 in 2847/93 — Nadzorni ukrepi za ribolovne dejavnosti)

(2005/C 182/16)

(Jezik postopka: portugalsčina)

V zadevi C-332/03, katere predmet je tožba zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložena dne 29. julija 2003, **Komisija Evropskih skupnosti** (zastopnika: T. van Rijn in A.-M. Alves Vieira) proti **Portugalski republiki** (zastopnika: L. Fernandes in M.J. Policarpo), je Sodišče (tretji senat), v sestavi A. Rosas, predsednik senata, J.-P. Puissochet (poročevalec), S. von Bahr, J. Malenovský in U. Lohmus, sodniki, generalna pravobranilka: C. Stix-Hackl, sodni tajnik: R. Grass, dne 26. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Portugalska republika s tem, da za ribolovna leta od 1994 do 1996 ni:

— sprejela ustreznih podrobnih pravil za uporabo kvot, ki so ji bile dodeljene,

— z zadostnim nadzorom ribolovnih dejavnosti in z ustrezno inšpekcijo ribolovnega ladjevja, kakor tudi iztovarjanja in zapisnika ulova, zagotovila spoštovanje zakonodaje Skupnosti na področju ohranjanja,

- začasno prepovedala ribolova, ki so ga opravljala plovila, ki so plula pod njeno zastavo ali bile registrirane na njenem ozemlju, ko je bila dodeljena kvota izčrpana, in da je ribolov nazadnje prepovedala šele, ko je bila kvota že močno presežena,
- z računalniško zbirko podatkov zagotovila učinkovitega delovanja sistema potrjevanja, ki vsebuje navzkrižno preverjanje in nadzor podatkov,

ni izpolnila obveznosti na področju upravljanja z zgoraj navedenimi ribolovnimi kvotami in nadzora nad njimi v letih 1994, 1995 in 1996 iz člena 9(2) Uredbe Sveta (EGS) št. 3760/92 z dne 20. decembra 1992 o oblikovanju sistema Skupnosti za ribištvo in akvakulturo ter iz členov 2, 19(1) in (2) in 21(1) in (2) Uredbe Sveta (EGS) 2847/93 z dne 12. oktobra 1993 o oblikovanju nadzornega sistema na področju skupne ribiške politike.

2. V preostalem delu se tožba zavrne.

3. Portugalski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 135, 7.6.2003.

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 12. maja 2005

v zadevi C-347/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Tribunale amministrativo regionale del Lazio): Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia in Agenzia Regionale per lo Sviluppo Rurale (ERSA) proti Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (¹)

(Zunanji odnosi — Sporazum ES-Madžarska o vzajemni zaščiti in nadzoru imen vin — Zaščita označbe za določena vina s poreklom iz Madžarske v Skupnosti — Geografska označba „Tokaj“ — Izmenjava pisem — Možnost uporabe izraza „Tocai“ v navedbi „Tocai friulano“ ali „Tocai italico“ za opis in predstavitev določenih italijanskih vin, zlasti kakovostnih vin, pridelanih na določenem pridelovalnem območju („kakovostna vina pđpo“) v prehodnem obdobju, ki se izteče 31. marca 2007 — Izključitev te možnosti po izteku prehodnega obdobja — Veljavnost — Pravna podlaga — Člen 113 ES — Načela mednarodnega pogodbenega prava — Členi od 22 do 24 Sporazuma TRIPS — Varstvo temeljnih pravic — Lastninska pravica)

(2005/C 182/17)

(Jezik postopka: italijanščina)

V zadevi C-347/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložil Tribu-

nale amministrativo regionale del Lazio (Italija) z odločbo z dne 9. junija 2003, ki je prispela na Sodišče dne 7. avgusta 2003, v postopku **Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia in Agenzia Regionale per lo Sviluppo Rurale (ERSA) proti Ministero delle Politiche Agricole e Forestali**, ob udeležbi: **Regione Veneto**, je Sodišče (drugi senat), v sestavi C. W. A. Timmermans (poročevalec), predsednik senata, R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen, G. Arestis in J. Klučka, sodniki, generalni pravobranilec: F. G. Jacobs, sodni tajnik: L. Hewlett, glavna administratorica, dne 12. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1) Evropski sporazum o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani in Republiko Madžarsko na drugi strani ni pravna podlaga za Sklep Sveta 93/724/ES z dne 23. novembra 1993 o sklenitvi sporazuma med Evropsko skupnostjo in Republiko Madžarsko o vzajemni zaščiti in nadzoru imen vin.

2) Člen 113 ES, kot je naveden v preambuli Sklepa 93/724, je ustrezna pravna podlaga za to, da je Skupnost sama sklenila sporazum med Evropsko skupnostjo in Republiko Madžarsko o vzajemni zaščiti in nadzoru imen vin.

3) Prepoved uporabe imena „Tocai“ v Italiji po 31. marcu 2007, kot izhaja iz izmenjave pisem glede člena 4 sporazuma med Evropsko skupnostjo in Republiko Madžarsko o vzajemni zaščiti in nadzoru imen vin, ne nasprotuje ureditvi enakovrednih označb, določeni v členu 4(5) tega sporazuma.

4) Skupna izjava glede člena 4(5) sporazuma med Evropsko skupnostjo in Republiko Madžarsko o vzajemni zaščiti in nadzoru imen vin s tem, da razglasa v prvem odstavku v zvezi s členom 4(5)(a) tega sporazuma, da so pogodbene stranke ugotovile, da med pogajanjem niso bile seznanjene z nobenim posebnim primerom, glede katerega bi se zadevne določbe lahko uporabile, ne pomeni očitno zmotne predstave o resničnosti.

5) Člene od 22 do 24 Sporazuma o trgovinskih vidikih intelektualne lastnine, ki je v Prilogi 1 C k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije, odobren v imenu Evropske skupnosti za področja, ki so v njeni pristojnosti, s Sklepom Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994, je treba razlagati tako, da v primeru, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki se nanaša na enakovrednost med geografsko označbo v tretji državi in označbo, ki vsebuje ime sorte vinske trte, ki se uporablja za opisovanje in predstavitev določenih vin Skupnosti, ki so iz nje pridelani, navedene določbe ne zahtevajo, da se ta označba lahko uporablja tudi v prihodnosti, ne glede na dve okoliščini, in sicer, da so jo zadevni pridelovalci uporabljali v preteklosti bodisi v dobri veri bodisi najmanj deset let pred 15. aprilom 1994 in da označba jasno navaja državo, regijo ali lokacijo porekla zaščitenega vina, tako da ne zavaja potrošnikov.

6) Lastninska pravica ne nasprotuje temu, da se zadevnim gospodarskim subjektom v Avtonomni deželi Furlaniji — Julijski krajini (Italija) prepove uporaba izraza „Tocai“ v navedbi „Tocai friulano“ ali „Tocai italico“ za opisovanje ali predstavitev določenih italijanskih kakovostnih vin, pridelanih na določenem pridelovalnem območju, po izteku prehodnega obdobja 31. marca 2007, kot to izhaja iz izmenjave pisem glede člena 4 sporazuma med Evropsko skupnostjo in Republiko Madžarsko o vzajemni zaščiti in nadzoru imen vin, priloženih temu sporazumu, ki pa jih v njem ni.

(¹) UL C 264, 1.11.2003.

SODBA SODIŠČA

(prvi senat)

z dne 26. maja 2005

v zadevi C-409/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Bundesfinanzhof): **Société d'exportation de produits agricoles SA (SEPA) proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas** (¹)

(Izvozna nadomestila — Goveje meso — Posebni zakol v sili — Uredba (EGS) št. 3665/87 — Člen 13 — Primerna tržna kakovost — Lastnost proizvoda, da se ga lahko prodaja v običajnih pogojih)

(2005/C 182/18)

(Jezik postopka: nemščina)

V zadevi C-409/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložil le Bundesfinanzhof (Nemčija) z odločbo z dne 15. julija 2003, ki je prispela na Sodišče dne 1. oktobra 2003, v postopku **Société d'exportation de produits agricoles SA (SEPA) proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas**, je Sodišče (prvi senat), v sestavi P. Jann, predsednik senata, K. Lenaerts, N. Colneric, K. Schieman in E. Juhász (poročevalci), sodniki, generalni pravobranilec: P. Léger, sodni tajnik: M.-F. Contet, glavna administratorka, dne 26. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

Člen 13 Uredbe Komisije (EGS) št. 3665/87 z dne 27. novembra 1987 o skupnih izvedbenih določbah za uporabo sistema izvoznih nadomestil za kmetijske proizvode je treba razlagati tako, da meso, ki ustreza kriterijem za zdravstveno ustreznost in katerega prodaja za potrošnje ljudi v Evropski skupnosti skupnostna ureditev omejuje na lokalni trg, ker izvira iz živali, ki so bile predmet posebnega zakola v

sili, ne more šteti za meso „primerne tržne kakovosti“, ki je potreben pogoj za odobritev izvoznih nadomestil.

(¹) UL C 275, 15.11.2003.

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 12. maja 2005

v zadevi C-415/03: **Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki** (¹)

(Državne pomoči — Obveznost povračila — Absolutna nezmožnost izvršitve — Odsotnost)

(2005/C 182/19)

(Jezik postopka: grščina)

V zadevi C-415/03, **Komisija Evropskih skupnosti** (zastopnika: D. Triantafyllou in J. Buendía Sierra) proti **Helenski republiki** (zastopniki: A. Samoni-Rantou, P. Mylonopoulos, F. Spathopoulos in P. Anestis), zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 88(2) ES, vložene dne 25. septembra 2003, je Sodišče (drugi senat), v sestavi C. W. A. Timmermans predsednik senata, R. Silva de Lapuerta (poročevalka), sodnica, R. Schintgen, G. Arestis in J. Klučka, sodniki, generalni pravobranilec: L. A. Geelhoed, sodni tajnik: M. Ferreira, glavna administratorka, dne 12. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Helenska republika, s tem da v predpisanem roku ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za povračilo nezakonitih in s skupnim trgov neskladnih pomoči — z izjemo tistih za prispevke državnemu organu socialne varnosti — v skladu s členom 3 Odločbe Komisije 2003/372/ES z dne 11. decembra 2002 o pomočeh, ki jih je Grčija podelila Olympic Airways-u, ni izpolnila obveznosti iz navedenega člena 3.

2. Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 289, 29.11.2003.

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 12. maja 2005

v zadevi C-444/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Verwaltungsgericht Berlin): Meta Fackler KG proti Zvezni republiki Nemčiji ⁽¹⁾

(Zdravila za uporabo v humani medicini — Homeopatska zdravila — Nacionalna določba, ki iz posebnega, poenostavljenega postopka registracije izključuje zdravilo, sestavljeno iz znanih homeopatskih snovi, če njegova uporaba kot homeopatsko zdravilo ni splošno znana)

(2005/C 182/20)

(Jezik postopka: nemščina)

V zadevi C-444/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče z odločbo Verwaltungsgericht Berlin (Nemčija) z dne 28. avgusta 2003, ki je prispel na Sodišče dne 21. oktobra 2003, v postopku med **Meta Fackler KG** in **Zvezno republiko Nemčijo**, je Sodišče (drugi senat), v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, R. Silva de Lapuerta, sodnica, C. Gulmann (poročevalec), P. Küris in J. Klučka, sodniki, generalni pravobranilec: P. Léger, sodni tajnik: K. Sztranc, administratorka, dne 12. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

Člena 14 in 15 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2001/83/ES z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v humani medicini je treba razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni določbi, ki iz posebnega, poenostavljenega postopka registracije izključuje zdravilo, sestavljeno iz več znanih homeopatskih surovin, če njegova uporaba kot homeopatsko zdravilo ni splošno znana.

⁽¹⁾ UL C 21, 24.1.2004.

SODBA SODIŠČA

(prvi senat)

z dne 12. maja 2005

v zadevi C-452/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division): RAL (Channel Islands) Ltd in drugi proti Commissioners of Customs & Excise ⁽¹⁾

(DDV — Šesta direktiva — Člen 9(1) in (2) — Igralni avtomati — Dejavnosti s področja zabavnih prireditev ali podobne dejavnosti — Izvajalec storitev s sedežem zunaj ozemlja Skupnosti — Določitev kraja opravljanja storitev)

(2005/C 182/21)

(Jezik postopka: angleščina)

V zadevi C-452/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče z odločbo High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Združeno kraljestvo) z dne 17. oktobra 2003, ki je na Sodišče prispela dne 27. oktobra 2003, v postopku **RAL (Channel Islands) Ltd**, **RAL Ltd**, **RAL Services Ltd**, **RAL Machines Ltd** proti **Commissioners of Customs & Excise**, je Sodišče (prvi senat) v sestavi P. Jann, predsednik senata, K. Lenaerts (poročevalec), N. Colneric, sodnica, K. Schieman in E. Juhász, sodnika, generalni pravobranilec: M. Poiares Maduro, sodni tajnik: K. Sztranc, administratorka, dne 12. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

Opravljanje storitev, ki obsega omogočanje javnosti, da za plačilo uporablja igralne avtomate, nameščene v igralnih salonih s sedežem na ozemlju države članice, je treba šteti za eno izmed dejavnosti s področja zabavnih prireditev ali podobnih dejavnosti v smislu člena 9(2)(c), prva alinea, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometni davkih — Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, tako da je kraj opravljanja teh storitev kraj, kjer so te dejansko opravljene.

⁽¹⁾ UL C 7, 10.1.2004.

SODBA SODIŠČA

(prvi senat)

z dne 26. maja 2005

v zadevi C-478/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe House of Lords): **Celtec Ltd proti Johnu Astleyu in drugim** ⁽¹⁾

(Direktiva 77/187/EGS — Člen 3(1) — Ohranitev pravic delavcev v primeru prenosa podjetja — Pravice in obveznosti odsvojitelja, ki izhajajo iz na dan prenosa obstoječe pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja — Pojem „dneva prenosa“)

(2005/C 182/22)

(Jezik postopka: angleščina)

V zadevi C-478/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče z odločbo House of Lords (Združeno kraljestvo) z dne 10. novembra 2003, ki je prispela na Sodišče dne 17. novembra 2003, v postopku med **Celtec Ltd** proti **Johnu Astleyem in drugimi**, je Sodišče (prvi senat), v sestavi P. Jann, predsednik senata, K. Lenaerts (poročevalec), sodnik, N. Colneric, sodnica, E. Juhász in E. Levits, sodnika, generalni pravobranilec: M. Poiares Maduro, sodni tajnik: L. Hewlett, glavna administratorka, dne 26. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Člen 3(1) Direktive Sveta 77/187/EGS z dne 14. februarja 1977 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov obratov je treba razlagati tako, da dan prenosa v smislu te določbe ustreza dnevu, ko se z odsvojitelja na pridobitelja prenese vloga delodajalca, odgovornega za delovanje prenesenega subjekta. Ta dan je točno določen trenutek, ki ga ni mogoče prenesti na kakšen drugi dan po volji odsvojitelja ali pridobitelja.
2. Pri uporabi člena 3(1) Direktive 77/187 je za pogodbe o zaposlitvi in delovna razmerja, ki na dan prenosa, v zgoraj opredeljenem smislu, obstajajo med odsvojiteljem in delavci, dodeljenimi prenesenemu podjetju, treba šteti, da so na ta isti dan preneseni z odsvojitelja na pridobitelja, ne glede na to, kaj je bilo glede tega dogovorjeno med strankami postopka prenosa.

⁽¹⁾ UL C 21, 24.1.2004.

SODBA SODIŠČA

(tretji senat)

z dne 26. maja 2005

v zadevi C-498/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe VAT and Duties Tribunal, London): **Kingscrest Associates Ltd, Montecello Ltd proti Commissioners of Customs & Excise** ⁽¹⁾

(Šesta direktiva DDV — Člen 13(A)(1)(g) in (h) — Oproščene transakcije — Storitve, ki so ozko povezane s socialno pomočjo in socialnovarstvenim delom — Storitve, ki so ozko povezane z varstvom otrok in mladine — Storitve, ki jih opravljajo organizacije, ki niso osebe javnega prava, katere država članica priznava kot dobrodelne — Profitni zasebni subjekti — Izraz dobrodelen)

(2005/C 182/23)

(Jezik postopka: angleščina)

V zadevi C-498/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče z odločbo VAT and Duties Tribunal, London (Združeno kraljestvo) z dne 10. junija 2003, ki je na Sodišče prispela dne 26. novembra 2003, v postopku **Kingscrest Associates Ltd, Montecello Ltd** proti **Commissioners of Customs & Excise**, je Sodišče (tretji senat), v sestavi A. Rosas, predsednik senata, A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský in A. Ó Caoimh (poročevalec), sodniki, generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sodni tajnik: L. Hewlett, glavna administratorka, dne 26. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Izraz „charitable“ iz angleške različice člena 13A(1)(g) in (h) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih — Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, je avtonomen izraz prava Skupnosti, ki ga je treba razlagati ob upoštevanju vseh jezikovnih različic te direktive.
2. Pojem „organizacije, ki jih država članica priznava kot dobrodelne“ iz člena 13A(1)(g) in (h) Šeste direktive ne izključuje profitnih zasebnih subjektov.

3. Nacionalna sodišča so tista, ki morajo zlasti na podlagi načel enakega obravnavanja in davčne nevtravnosti in ob upoštevanju opravljanja obravnavanih storitev kot tudi pogojev za njihovo izvajanje ugotoviti, ali priznanje profitnega zasebnega subjekta, ki kot tak na podlagi nacionalnega prava nima statusa „charity“, za dobrodelnega, z namenom oprostitve iz člena 13A(1)(g) in (h) Šeste direktive, presega diskrecijsko pravico, ki ga te določbe za tako priznavanje dajejo državam članicam.

(¹) UL C 21, 24.1.2004.

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 26. maja 2005

v zadevi C-536/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Supremo Tribunal Administrativo): António Jorge L^{da} proti Fazenda Pública (¹)

(DDV — Člen 19 Šeste direktive DDV — Odbitek vstopnega davka — Nepremičninske transakcije — Blago in storitve, ki se uporabijo tako za obdavčljive transakcije kot tudi za oproščene transakcije — Delež odbitka)

(2005/C 182/24)

(Jezik postopka: portugalsčina)

V zadevi C-536/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče z odločbo Supremo Tribunal Administrativo (Portugalska) z dne 26. novembra 2003, ki je na Sodišče prispela dne 22. decembra 2003, v postopku António Jorge L^{da} proti Fazenda Pública, je Sodišče (drugi senat) v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, R. Silva de Lapuerta (poročevalka), sodnica, J. Makarczyk, P. Kūris in G. Arestis, sodniki, generalna pravobranilka: C. Stix-Hackl, sodni tajnik: R. Grass, dne 26. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

Člen 19 direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih — Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero nasprotuje temu, da bi bila v števec ulomka, ki omogoča izračun odbitnega deleža, vključena vrednost del, ki so v teku in jih davčni zavezanec izvaja pri opravljanju dejavnosti gradbeništva nizkih gradenj, če ta vrednost ne ustreza dobavam blaga ali opravljanju storitev, ki jih je že dokončal,

ali na podlagi katerih so bili narejeni obračuni del in/ali prejeti pred-ujmi.

(¹) UL C 47, 21.2.2004.

SODBA SODIŠČA

(veliki senat)

z dne 7. junija 2005

v zadevi C-543/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Oberlandesgericht Innsbruck): Christine Dodl, Petra Oberhollenzer proti Tiroler Gebietskrankenkasse (¹)

(Uredbi (EGS) št. 1408/71 in 574/72 — Družinski dodatki — Dodatek za vzgojo — Upravičenost do dodatkov enake vrste v državi članici zaposlitve in v državi članici stalnega prebivališča)

(2005/C 182/25)

(Jezik postopka: nemščina)

V zadevi C-543/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče z odločbo Oberlandesgericht Innsbruck (Avstrija) z dne 16. decembra 2003, ki je prispel na Sodišče dne 29. decembra 2003, v postopku, ki poteka med Christine Dodl, Petro Oberhollenzer in Tiroler Gebietskrankenkasse, je Sodišče (veliki senat), v sestavi V. Skouris, predsednik, P. Jann, C. W. A. Timmermans in A. Rosas, predsedniki senata, C. Gulmann, J.-P. Puissechot, K. Schiemann (poročevalec), J. Makarczyk, P. Kūris, E. Juhász, U. Löhms, E. Levits in A. O. Caoimh, sodniki, generalni pravobranilec: L. A. Geelhoed, sodni tajnik: K. Sztranc, administratorica, dne 7. junija 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Oseba ima lastnost „delavca“ v smislu Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, kot je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo (ES) št. 1386/2001 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2001, četudi je obvezno ali prostovoljno zavarovana le za eno tveganje v okviru enega od splošnih ali posebnih sistemov socialne varnosti, ki jih navaja člen 1(a) te uredbe, in sicer neodvisno od obstoja delovnega razmerja. Nacionalno sodišče je tisto, ki izvede nujne preveritve, da ugotovi, ali sta tožeči stranki v postopku v glavni stvari v časovnih obdobjih, za katera se zahtevajo obravnavani dodatki, pripadali veji avstrijskega sistema socialne varnosti in sta s tem zajeti s pojmom „delavec“ v smislu člena 1(a) te uredbe.

2. Če zakonodaji države članice zaposlitve in države članice stalnega prebivališča delavca, temu za istega družinskega člana in v istem časovnem obdobju zagotavljata upravičenje do družinskih dodatkov, je za dodelitev teh dodatkov pristojna država članica po členu 10(1)(a) Uredbe Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71, kot je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 410/2002 z dne 27. februarja 2002, ki je načeloma država članica zaposlitve.

Vendar če je oseba, ki je upravičena skrbeti za otroka, posebej zakonec ali življenjski sopotnik delavca, ki je zaposlen v državi članici stalnega prebivališča, mora družinske dodatke po členu 10(1)(b)(ii) te uredbe zagotoviti ta država članica, neodvisno od tega, koga zakonodaja te države določa kot neposrednega prejemnika teh dodatkov. V tem primeru dodelitev družinskih dodatkov s strani države članice zaposlitve miruje do višine družinskih dodatkov, ki jih določa zakonodaja države članice stalnega prebivališča.

(¹) UL C 850, 3.4.2004.

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 2. junija 2005

v zadevi C-15/04 (predlog za sprejem predhodne odločbe Bundesvergabeamt): **Koppensteiner GmbH** proti **Bundesimmobiliengesellschaft mbH** (¹)

(Javna naročila — Direktiva 89/665/EGS — Revizijski postopek oddaje javnih naročil — Odločba o umiku razpisa za javno naročilo po odprtju ponudb — Sodni nadzor — Obseg — Načelo učinkovitosti)

(2005/C 182/26)

(Jezik postopka: nemščina)

V zadevi C-15/04, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče z odločbo Bundesvergabeamt (Avstrija) z dne 12. januarja 2004, ki je prispela na Sodišče dne 19. januarja 2004, v postopku v glavni stvari, ki poteka med **Koppensteiner**

GmbH in **Bundesimmobiliengesellschaft mbH**, je Sodišče (drugi senat), v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, R. Silva de Lapuerta, sodnica, C. Gulmann (poročevalec), P. Kūris in G. Arestis, sodniki, generalna pravobranilka: C. Stix-Hackl, sodni tajnik: R. Grass, dne 2. junija 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

Pristojno sodišče ne sme uporabiti nacionalnih predpisov, ki preprečujejo izpolnitev obveznosti iz členov 1(1) in 2(1)(b) Direktive Sveta z dne 21. decembra 1989 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o uporabi revizijskih postopkov oddaje javnih naročil za preskrbo in javnih naročil za gradnje (89/665/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 92/50/EGS z dne 18. junija 1992 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil storitev.

(¹) UL C 85, 03.04.2004.

SODBA SODIŠČA

(tretji senat)

z dne 26. maja 2005

v zadevi C-43/04 (predlog za sprejem predhodne odločbe Bundesfinanzhof): **Finanzamt Arnsberg** proti **Stadt Sundern** (¹)

(Šesta direktiva DDV — Člen 25 — Skupna pavšalna ureditev za kmete — Dajanje lovišč v najem v okviru občinskega gozdarskega podjetja — Izraz „kmetijske storitve“)

(2005/C 182/27)

(Jezik postopka: nemščina)

V zadevi C-43/04, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče z odločbo Bundesfinanzhof (Nemčija) z dne 27. novembra 2003, ki je na Sodišče prispela dne 4. februarja 2004, v postopku **Finanzamt Arnsberg** proti **Stadt Sundern**, je Sodišče (tretji senat) v sestavi A. Rosas (poročevalec), predsednik senata, A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský in A. Ó Caoimh, sodniki, generalni pravobranilec: P. Léger, sodni tajnik: R. Grass, dne 26. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Člen 25 Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih — Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero je treba razlagati tako, da se skupna pavšalna ureditev za kmete uporablja samo za dobavo kmetijskih proizvodov in kmetijskih storitev, kot so opredeljene v odstavku 2 tega člena, in da za druge transakcije, ki jih opravi kmet pavšalist, velja splošna ureditev iz te direktive.

2. Člen 25(2), peta alineja, Direktive 77/388 v povezavi s Prilogo B k le-tej je treba razlagati tako, da dajanje lovišč v najem s strani kmeta pavšalista ni kmetijska storitev v smislu te direktive.

(¹) UL C 85, 3.4.2004.

SODBA SODIŠČA

(šesti senat)

z dne 2. junija 2005

v zadevi C-68/04: Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2001/81/ES — Onesnaževala zraka — Nacionalne zgornje meje emisij)

(2005/C 182/28)

(Jezik postopka: grščina)

V zadevi C-68/04, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: G. Valero Jordana in M. Konstantinidis) proti Helenski republiki (zastopnica: N. Dafniou), zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene dne 13. februarja 2004, je Sodišče (šesti senat) v sestavi A. Borg Barthet (poročevalec), predsednik senata, A. La Pergola in A. Ó Caoimh, sodniki, generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sodni tajnik: R. Grass, dne 2. junija 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1) Helenska republika, s tem da v predpisanem roku ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajevanje z Direktivo

2001/81/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2001 o nacionalnih zgornjih mejah emisij za nekatera onesnaževala zraka, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

2) Helenski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 94, 17.4.2004.

SODBA SODIŠČA

(prvi senat)

z dne 26. maja 2005

v zadevi C-77/04 (predlog za sprejem predhodne odločbe Cour de cassation): Groupement d'intérêt économique (GIE) Réunion européenne in drugi proti Zurich España, Société pyrénéenne de transit d'automobiles (Soptrans) (¹)

(Bruseljska konvencija — Zahteva za razlago člena 6, točke 2 in določb Oddelka 3, poglavja II — Pristojnost na področju zavarovalništva — Tožba na odgovornost ali intervencijo med zavarovalci — Primer večkratnih zavarovanj)

(2005/C 182/29)

(Jezik postopka: francoščina)

V zadevi C-77/04, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi Protokola z dne 3. junija 1971 o razlagi Sodišča Konvencije z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, naslovljen na Sodišče z odločbo Cour de cassation (Francija) z dne 20. januarja 2004, ki je na Sodišče prispela dne 17. februarja 2004, v postopku **Groupement d'intérêt économique (GIE) Réunion européenne in drugi proti Zurich España, Société pyrénéenne de transit d'automobiles (Soptrans)**, je Sodišče (prvi senat), v sestavi P. Jann, predsednik senata, N. Colneric, sodnica, J. N. Cunha Rodrigues (poročevalec), M. Ilešič in E. Levits, sodniki, generalni pravobranilec: F. G. Jacobs, sodni tajnik: K. H. Sztranc, administratorka, dne 26. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

- 1) Določbe Oddelka 3 Poglavja II Konvencije z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, kot je bila spremenjena s Konvencijo z dne 9. oktobra 1978 o pristopu Kraljevine Danske, Irske ter Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske, s Konvencijo z dne 25. oktobra 1982 o pristopu Helenske republike, s Konvencijo z dne 26. maja 1989 o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske republike in s Konvencijo z dne 29. novembra 1996 o pristopu Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske, se ne uporabljajo za poziv v zvezi z garancijo med zavarovalnicami, ki temelji na kopičenju zavarovanj.
- 2) Člen 6, točka 2, navedene Konvencije se uporablja za poziv v zvezi z garancijo, ki temelji na kopičenju zavarovanj, če med prvotnim postopkom in tožbo glede garancije obstaja zveza, ki omogoča ugotovitev, da pri izbiri pristojnega sodišča ne gre za zlorabo.

(¹) UL C 85, 3.4.2004.

SODBA SODIŠČA

(tretji senat)

z dne 2. junija 2005

v zadevi C-89/04 (predlog za sprejem predhodne odločbe Raad van State): Mediakabel BV proti Commissariaat voor de Media (¹)

(Direktiva 89/552/EGS — Člen 1(a) — Storitve razširjanja televizijskih programov — Področje uporabe — Direktiva 98/34/ES — Člen 1, točka 2 — Storitve informacijske družbe — Področje uporabe)

(2005/C 182/30)

(Jezik postopka: nizozemščina)

V zadevi C-89/04, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče z odločbo Raad van State (Nizozemska) z dne 18. februarja 2004, ki je prispela na Sodišče dne 20. februarja 2004, v postopku **Mediakabel BV** proti **Commissariaat voor de**

Media, je Sodišče (tretji senat), v sestavi A. Rosas, predsednik senata, A. Borg Barthet, J.-P. Puissochet (poročevalec), S. von Bahr in J. Malenovský, sodniki, generalni pravobranilec: A. Tizzano, sodni tajnik: M. M. Ferreira, glavna administratorka, dne 2. junija 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Pojmu „razširjanje televizijskih programskih vsebin“ iz člena 1(a) Direktive Sveta 89/552/EGS z dne 3. oktobra 1989 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju dejavnosti razširjanja televizijskih programov, kot je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 97/36/ES z dne 30. junija 1997, daje ta določba avtonomno definicijo. Pojem ni določen v nasprotju s pojmom „storitev informacijske družbe“ v smislu člena 1(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 98/34/ES z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov, kot je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 98/48/ES z dne 20. julija 1998, torej nujno ne pokriva storitev, ki jih zadnje navedeni pojem ne zajema.

2. Storitev se nanaša na pojem „razširjanje televizijskih programskih vsebin“ iz člena 1(a) Direktive 89/552, kot je bila spremenjena z Direktivo 97/36, če vsebuje prvo prenašanje televizijskih programov namenjenih javnosti, in sicer nedoločenemu številu bodočih gledalcev televizije, ki se jim isti posnetki prenašajo sočasno. Tehnika prenosa posnetkov ni odločilni element pri tej presoji.

3. Storitev, kot je storitev „filmtime“, ki je prenašanje televizijskih programov, namenjenih javnosti in se ne opravlja na posamično zahtevo prejemnika storitev, je storitev razširjanja televizijskih programskih vsebin v smislu člena 1(a) Direktive 89/552, kot je bila spremenjena z Direktivo 97/36. Stališče izvajalca storitve mora imeti prednost pri analizi pojma „storitev razširjanja televizijskih programskih vsebin“. Vendar položaj storitev, ki so zadevni storitvi konkurenčne, nima vpliva na to presojo.

4. Pogoji, v katerih izvajalec storitve, kot je storitev „filmtime“, izvrši obveznost iz člena 4(1) Direktive 89/552, kot je bila spremenjena z Direktivo 97/36, da evropskim delom pridrži večinski obseg v svojem času razširjanja, ne vplivajo na kvalifikacijo storitve razširjanja televizijskih programov za to storitev.

(¹) UL C 94, 17.4.2004.

SODBA SODIŠČA

naloži samozaposlenim osebam, ki opravljajo poklicne dejavnosti v teh dveh državah članicah.

(četrti senat)

(¹) UL C 190, 24.7.2004.

z dne 26. maja 2005

v zadevi C-249/04 (predlog za sprejem predhodne odločbe Cour du travail de Liège, section de Neufchâteau): José Allard proti Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (INASTI) (¹)

SODBA SODIŠČA

(šesti senat)

z dne 26. maja 2005

(Člena 48 in 52 Pogodbe ES (po spremembi postala člena 39 in 43 ES) — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Samozaposlene osebe, ki opravljajo poklicne dejavnosti na ozemlju dveh držav članic in imajo prebivališče v eni izmed njiju — Zahteva za prispevek za uravnavanje — Osnova za izračun)

(2005/C 182/31)

(Jezik postopka: francoščina)

V zadevi C-249/04, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče z odločbo Cour du travail de Liège, section de Neufchâteau (Belgija) z dne 9. junija 2004, ki je na Sodišče prispela dne 11. junija 2004, v postopku José Allard proti Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (INASTI), je Sodišče (četrti senat), v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, P. Kūris in J. Klučka (poročevalec), sodnika, generalni pravobranilec: F. G. Jacobs, sodni tajnik: M. R. Grass, dne 26. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Členi 13 in naslednji Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, kot je bila spremenjena in dopolnjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 2001/83 z dne 2. junija 1983, ki zahtevajo, da se prispevek, kot je prispevek za uravnavanje, ki se dolguje na podlagi kraljevega odloka št. 289 z dne 31. marca 1984, določi tako, da se v dohodke iz poklicne dejavnosti samozaposlene osebe vključijo dohodki, ki jih ta pridobi na ozemlju druge države članice kot je država, katere socialna zakonodaja se uporablja, čeprav samozaposlena oseba na podlagi plačila tega prispevka ni upravičena do nobene socialne ali druge storitve v breme tiste države.

2. Člen 52 Pogodbe ES (po spremembi postal člen 43 ES) ne nasprotuje temu, da se prispevek, kot je prispevek za uravnavanje, ki se dolguje v državi članici stalnega prebivališča in pri izračunu katerega se upoštevajo dohodki, prejeti v drugi državi članici,

v zadevi C-287/04: Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Švedski (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 93/104/ES — Organizacija delovnega časa — Neizvršitev prenosa v predpisnem roku)

(2005/C 182/32)

(Jezik postopka: švedščina)

V zadevi C-287/04, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: L. Ström in N. Yerrell) proti Kraljevini Švedski (zastopnik: A. Kruse), zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene dne 5. julija 2004, je Sodišče (šesti senat), v sestavi A. Borg Barthet (poročevalec), predsednik senata, U. Løhmus in A. O. Caoimh, sodnika, generalni pravobranilec: M. Poiares Maduro, sodni tajnik: R. Grass, dne 26. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Kraljevina Švedska, s tem, da ni sprejela potrebnih zakonskih in drugih predpisov za usklajitev s členi 3, 6 in 8 Direktive Sveta 93/104/ES, z dne 23. novembra 1993 o določenih vidikih organizacije delovnega časa, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

2. Kraljevini Švedski se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 228, 11.9.2004.

SODBA SODIŠČA

SKLEP SODIŠČA

(šesti senat)

(peti senat)

z dne 2. junija 2005

z dne 28. februarja 2005

v zadevi C-454/04: Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg ⁽¹⁾

v zadevi C-260/02 P: Michael Becker proti Računskemu sodišču Evropskih skupnosti ⁽¹⁾

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2001/55/ES — Začasna zaščita v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb — Neizvršitev prenosa v predpisanem roku)

(Pritožba — Uradniki — Invalidska pokojnina — Predlog za začetek postopka za ugotavljanje invalidnosti med obdobjem dopusta iz osebnih razlogov — Pritožba, ki je delno očitno nedopustna in delno očitno neutemeljena)

(2005/C 182/33)

(2005/C 182/34)

(Jezik postopka: francoščina)

(Jezik postopka: nemščina)

V zadevi C-454/04, **Komisija Evropskih skupnosti** (zastopniki: C. O'Reilly in A.-M. Rouchaud-Joët) proti **Velikemu vojvodstvu Luksemburg** (zastopnik: S. Schreiner), katere predmet je tožba zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene dne 28. oktobra 2004, je Sodišče (šesti senat), v sestavi A. Borg Barthet (poročevalec), predsednik senata, A. La Pergola in A. Ó Caoimh, sodnika, generalni pravobranilec: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sodni tajnik: R. Grass, dne 2. junija 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

V zadevi C-260/02 P, **Michael Becker**, uradnik Računskega sodišča Evropskih skupnosti, stanujoč v Luxembourg (Luksemburg), (zastopnik: E. Fricke, Rechtsanwalt), druga stranka v postopku je bilo **Računsko sodišče Evropskih skupnosti** (zastopniki: najprej P. Giusta in B. Schäfer, nato J. M. Stenier in M. Bavendamm), zaradi pritožbe na podlagi člena 49 Statuta ES Sodišča, vložene dne 15. julija 2002, je Sodišče (peti senat), v sestavi R. Silva de Lapuerta (poročevalka), predsednica senata, R. Schintgen in J. Makarczyk, sodnika, generalna pravobranilka: C. Stix-Hackl, sodni tajnik: R. Grass, dne 28. februarja 2005 razglasilo sklep, katerega izrek se glasi:

1) Veliko vojvodstvo Luksemburg s tem, da ni sprejelo zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo Sveta 2001/55/ES z dne 20. julija 2001 o najnižjih standardih za dodelitevčasne zaščite v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb in o ukrepih za uravnoteženje prizadevanj in posledic za države članice pri sprejemanju takšnih oseb, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive.

1. Pritožba se delno zavrže in delno zavrne.

2) Velikemu vojvodstvu Luksemburg se naloži plačilo stroškov.

2. M. Beckerju se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 314, 18.12.2004.

⁽¹⁾ UL C 202, 24.08.2002.

SKLEP SODIŠČA

(četrti senat)

z dne 26. maja 2005

V zadevi C-297/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Oberster Gerichtshof (Avstrija)): Sozialhilfeverband Rohrbach proti Arbeiterkammer Oberösterreich, Österreichischer Gewerkschaftsbund ⁽¹⁾)

(Člen 104(3) Poslovnika — Direktiva 2001/23/ES — Prenos podjetij — Možnost sklicevanja na direktivo zoper posameznika — Delavčevo nasprotovanje prenosu svoje pogodbe na prevzemnika)

(2005/C 182/35)

(Jezik postopka: nemščina)

V zadevi C-297/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložil Oberster Gerichtshof (Avstrija) z odločbo z dne 4. junija 2003, ki je prispela na Sodišče dne 10. julija 2003, v postopku Sozialhilfeverband Rohrbach proti Arbeiterkammer Oberösterreich, Österreichischer Gewerkschaftsbund, je Sodišče (četrti senat) v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, sodnik, N. Colneric (poročevalka), sodnica, in J. N. Cunha Rodrigues, sodnik, generalni pravobranilec: P. Léger, sodni tajnik: R. Grass, razglasilo sklep, katerega izrek se glasi:

- 1) Družba z omejeno odgovornostjo zasebnega prava, katere edini družbenik je medobčinski sindikat za socialno pomoč javnega prava, sodi v skupino subjektov, zoper katere se je možno sklicevati na člen 3(1) in člen 1(1)(c), prvi stavek, direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov.
- 2) Državni subjekt, ki odstopi svoj obrat, se ne more sklicevati na člen 3(1) in člen 1(1)(c), direktive 2001/23 zoper delavca in mu naloži nadaljevanje delovnega razmerja s prevzemnikom.

⁽¹⁾ UL C 226, 20.9.2003.

SKLEP SODIŠČA

(četrti senat)

z dne 15. marca 2005

v zadevi C-553/03: P Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters proti Komisiji Evropskih skupnosti, Helenski republiki ⁽¹⁾)

(Pritožba — Državne pomoči — Ničnostna tožba — Člen 119 Poslovnika)

(2005/C 182/36)

(Jezik postopka: angleščina)

V zadevi C-553/03 P, **Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters**, (zastopnika: K. Adamantopoulos in J. Gutiérrez Gisbert), z naslovom za vročanje v Luxembourg, druge stranke v postopku so bile: **Komisija Evropskih skupnosti** (zastopnik: N. Khan), **Helenska republika** (zastopnika: V. Kontolaimos in I. Chalkias), zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča, vložene dne 30. decembra 2003, je Sodišče (četrti senat), v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, J. N. Cunha Rodrigues (poročevalec) in E. Juhász, sodnika, generalni pravobranilec: L. A. Geelhoed, sodni tajnik: R. Grass, dne 15. marca 2005 razglasilo sklep, katerega izrek se glasi:

1. Pritožba se v enem delu zavrne in v drugem delu zavrže.
2. Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters poleg svojih stroškov, nosi tudi stroške, ki jih je Komisije Evropskih skupnosti priglasila v tem postopku.
3. Helenska republika nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 59, 6.3.2004.

SKLEP SODIŠČA

pravno sredstvo pred sodiščem oziroma podali tožbi enakovreden ugovor.

(četrti senat)

(¹) UL C 106, 30.4.2004.

z dne 26. aprila 2005

v zadevi C-149/04 (predlog za sprejem predhodne odločbe Corte suprema di cassazione): Ugo Fava proti Comune di Carrara (¹)

SKLEP SODIŠČA

(šesti senat)

z dne 7. aprila 2005

(2005/C 182/37)

v zadevi C-160/04 P: Gustaaf Van Dyck proti Komisiji Evropskih skupnosti (¹)

(Jezik postopka: italijanščina)

(Pritožba — Uradniki — Seznam napredovanj — Akt, ki posega v položaj — Pripravljalni akti)

(2005/C 182/38)

(Jezik postopka: nizozemščina)

V zadevi C-149/04, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče z odločbo Corte suprema di cassazione (Italija) z dne 27. oktobra 2003, ki je prispela na Sodišče dne 23. marca 2004, v postopku Ugo Fava (stečajni upravitelj IMEG Srl) proti Comune di Carrara, je Sodišče (četrti senat), v sestavi K. Lenaerts (poročevalec), predsednik senata, N. Colneric, sodnica, in J. N. Cunha Rodrigues, sodnik, generalni pravobranilec: M. Poiares Maduro, sodni tajnik: R. Grass, dne 26. aprila 2005 razglasilo sklep, katerega izrek se glasi:

1. Predlog za sprejem predhodne odločbe je nedopusten, kolikor se nanaša ne razlago členov 81 ES, 85 ES in 86 ES.
2. Dajatev, sorazmerna teži blaga, ki se obračunava le v eni občini države članice in naložena le enemu razredu blaga zaradi prevoza čez teritorialne meje občine, pomeni dajatev z enakim učinkom kot izvozna carinska dajatev v smislu člena 23 ES, kljub dejstvu, da se obračuna tudi za blago, katerega končni namembni kraj je v zadevni državi članici.
3. Pri zahtevah za povrnitev zneskov, ki so bili obračunani kot dajatev na marmor pred 16. julijem 1992, se vlagatelji ne morejo sklicevati na člen 23 ES, razen če so pred tem datumom vložili

V zadevi C-160/04 P Gustaaf Van Dyck, uradnik Komisije Evropskih skupnosti, stanujoč v Wuustwezelu (Belgija), (avocat: A. Bywater, skupaj z W. Mertens), druga stranka v postopku je bila Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: F. Clotuche-Duvieusart in A. Weimar), zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča z dne 19. marca 2004, je Sodišče (šesti senat), v sestavi A. Borg Barthet, predsednik senata, A. Ó Caoimh in U. Lohmus (poročevalec), sodnika, generalni pravobranilec: P. Léger, sodni tajnik: R. Grass, dne 7. aprila 2005 razglasilo sklep, katerega izrek se glasi:

1. Pritožba se zavrne.
2. Van Dycku se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 106, 30.4.2004.

SKLEP SODIŠČA

(četrti senat)

z dne 10. marca 2005

v zadevi C-178/04 (predlog za sprejem predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht) Franz Marhold proti Zvezni deželi Baden-Württemberg ⁽¹⁾

(Člen 104(3) Poslovnika — Delavci — Uradniki, ki delajo v nacionalnem javnem sektorju — Univerzitetni profesor — Odobritev posebne letne premije)

(2005/C 182/39)

(Jezik postopka: nemščina)

V zadevi C-178/04, katere predmet je predlog Bundesverwaltungsgericht (Nemčija) za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki je prispel na Sodišče dne 15. aprila 2004, v postopku Franz Marhold proti Zvezni deželi Baden-Württemberg, je Sodišče (četrti senat), v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, J. N. Cunha Rodrigues in E. Levits (poročevalec), sodniki, generalna pravobranilka: C. Stix-Hackl, sodni tajnik: R. Grass, dne 10. marca 2005 razglasilo sklep, katerega izrek se glasi:

Člen 39 ES nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki ne prizna pravice do posebnega dodatka uslužbencu, ki je opustil svoje funkcije pred 31. marcem naslednjega leta, da bi se zaposlil v javni upravi druge države članice, medtem, ko je ta priznala pravico do takšnega posebnega dodatka, kadar je nova zaposlitev uslužbenca v nacionalni javni upravi.

⁽¹⁾ UL C 156, 12.6.2004.

SKLEP SODIŠČA

(četrti senat)

z dne 22. februarja 2005

v zadevi C-480/04: kazenski postopek proti Antonello D'Antonio ⁽¹⁾

(Predlog za predhodno odločanje — Nedopustnost)

(2005/C 182/40)

(Jezik postopka: italijanščina)

V zadevi C-480/04, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES z dne 2. novembra 2004 Tribunale di Viterbo (Italija), ki je na Sodišče prispel dne 17. novembra 2004, v kazenskem postopku proti Antonello D'Antonio, je Sodišče (četrti senat), v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, N. Colneric in K. Schieman (poročevalec), sodnika, generalna pravobranilka: C. Stix-Hackl, sodni tajnik: R. Grass, dne 22. februarja 2005 razglasilo sklep, katerega izrek se glasi:

Predlog za sprejem predhodne odločbe, ki ga je Tribunale di Viterbo vložil z odločbo z dne 2. novembra 2004, je očitno nedopusten.

⁽¹⁾ UL C 31, 5.2.2005.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Republiki Avstriji, vložena dne 18. marca 2005

(Zadeva C-128/05)

(2005/C 182/41)

(Jezik postopka: nemščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopa Dr. Dimitris Triantafyllou, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 18. marca 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Republiki Avstriji.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da Republika Avstrija ni izpolnila obveznosti iz členov 2, 6, 9(2)(b), 17, 18 in 22(3 do 5) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih — Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero⁽¹⁾, s tam, da je davčnim zavezancem, ki nimajo stalnega bivališča v Avstriji, in ki v Avstriji opravljajo prevoz ljudi, dovolila, da ne predložijo davčnih napovedi in ne plačajo neto zneska davka na dodano vrednost, če je njihov letni promet manjši od 22.000 evrov, izhaja v tem primeru iz tega, da je znesek dolgovanega davka na dodano vrednost enak izvedenemu davku na dodano vrednost, in uporabo poenostavljene ureditve pogojuje s tem, da avstrijski davek na dodano vrednost v računih, oziroma v dokumentih, ki izhajajo z njene strani, ni izkazan.

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Za davčne zavezanke s stalnim prebivališčem v drugih državah članicah ali tretjih državah, ki opravljajo prevoz ljudi čez mejo, v Avstriji od 1.4.2002 velja poenostavljena ureditev. Davčnim zavezancem je dovoljeno, da ne oddajo davčne napovedi in ne plačajo neto zneska DDV, če njihov letni promet v Avstriji ne presega 22.000 evrov. Ureditev izhaja iz tega, da v tem primeru znesek dolgovanega davka na dodano vrednost ustreza izvedenemu davku na dodano vrednost. Istočasno davčni zavezanci, ki uporabljajo to poenostavljeno ureditev, avstrijskega DDV v svojih računih, oziroma dokumentih, ki se pojavijo na njihovi strani, ne smejo izkazovati.

Ta ureditev naj ne bi bila v skladu s predpisi Direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17.05.1977 (šesta direktiva o prometnem davku) in Odločbo Sveta 2001/242/ES z dne 19.05.2001.

Komisija navaja, da navedena direktiva sicer vsebuje možnost pavšalne ureditve za mala podjetja, vendar v avstrijski ureditvi uporabljeni pojem „malo podjetje“ (promet v Avstriji, manjši od 22.000 evrov), ne ustreza izrazu Skupnosti „malo podjetje“, ki se razlaga enotno. Nadalje naj ne bi bilo dokazano, da naj avstrijska pavšalna ureditev ne bi vodila k znižanju davka, ki bi presegal poenostavitev, ki stremi k odobritvi člena 24(1) navedene direktive. Oprostitev siceršnjih dolžnosti izstavitve računov, predložitve davčne napovedi in beleženja naj bi še naprej pomenila formalni vidik prekomerne poenostavitve.

Komisija zatrjuje, da sporna avstrijska ureditev tudi ne bi mogla biti sprejeta na podlagi omenjene odločbe Sveta. Ta odločba naj bi sicer pooblastila Republiko Avstrijo, da z odstopanjem od člena 11 navedene direktive od 1.1.2001 do 31.12.2005 obda-

včuje čezmejni prevoz oseb, ki ga opravljajo davčni zavezanci brez stalnega bivališča v Avstriji, s prevoznimi sredstvi, registriranimi v Avstriji, ta izjema pa naj bi se izrecno navezovala na pogoj, da bi morala biti v Avstriji prevožena pot na podlagi povprečne obdavčljive podlage obdavčena glede na vsako osebo in vsak kilometer.

⁽¹⁾ UL 1977, št. L 145, str. 1.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Irski, vložena dne 22. aprila 2005

(Zadeva C-183/05)

(2005/C 182/42)

(Jezik postopka: angleščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopa Michel Van Beek, zastopnik, skupaj z Maître Matthieu Wemaëre, avocat, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 22. aprila 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Irski.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

— ugotovi, da je Irska s tem, ko je omejila prenos določb v irsko pravo, in sicer člena 12(2) in člena 13(1)(b) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst⁽¹⁾ na tiste vrste, ki so navedene v Prilogi IV Direktive, ki se pojavljajo na Irskem, ravnala v nasprotju z omenjenima členoma 12(2) in 13(1)(b) te Direktive in s svojo obveznostjo po Pogodbi,

— ugotovi, da je Irska s tem, ko ni sprejela vseh določenih nujnih ukrepov za učinkovito izvajanje sistema strogega varstva, ki ga določa člen 12(1) Direktive 92/43/EGS, kršila naveden člen 12(1) te Direktive in svojo obveznost po Pogodbi,

— ugotovi, da je Irska s tem, ko je ohranila določbe irske zakonodaje, ki niso skladne z določbami členov 12(1) in 16 Direktive 92/43/EGS, kršila navedena člena 12(1) in 16 te Direktive in svojo obveznost po Pogodbi,

— Irski naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija zatrjuje, da je Irska kršila Direktivo 92/43/EGS iz naslednjih razlogov:

- prenos člena 12(2) Direktive 92/43/EGS (Habitatna direktiva) v irsko pravo ni popoln, kolikor prepoveduje posedovanje, prevoz in prodajo ali izmenjavo, in njihovo ponujanje za prodajo ali izmenjavo vrst, navedenih v Prilogi IV(a) Direktive, le glede živalskih vrst, ki se pojavljajo na Irskem.
- izvajanje člena 12(1) Direktive je na Irskem nepopolno, kolikor Irska ni sprejela vseh določenih nujnih ukrepov za učinkovito vzpostavitev sistema strogega varstva za živalske vrste, navedene v Prilogi IV(a), ki se nahajajo na Irskem.
- prenos členov 12(1) in 16 Direktive ni pravilen, ker obstaja vzporeden režim odstopanj, ki ni skladen z obsegom in pogoji za uporabo člena 16 in ki vodi do kršitve Irske njene obveznosti iz člena 12(1), da vzpostavi in vzdržuje sistem strogega varstva za živalske vrste, navedene v Prilogi IV(a) Direktive.

(¹) UL L 206, 22.07.1992, str.7.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 26. aprila 2005

(Zadeva C-185/05)

(2005/C 182/43)

(Jezik postopka: italijanščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata B. Schima in F. Amato, člana pravne službe Komisije, je dne 26. aprila 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Italijanska republika s tem, da:

je ohranila v veljavi določbo, ki jo vsebuje člen 9(3) in (4) decreto legislativo št. 344/1999, po katerem upravljavec obrata, v katerem so prisotne nevarne snovi lahko prične z obratovanjem, ne da bi organ, ki se mora izjasniti glede varnostnega poročila, upravljavcu izrecno sporočil sklepne ugotovitve svojega pregleda varnostnega poročila,

je ohranila v veljavi določbo, ki jo vsebuje člen 21(3) decreto legislativo št. 344/1999, po katerem pristojnemu organu ni treba preprečiti pričetka obratovanja, če so ukrepi, ki jih upravljavec namerava sprejeti za preprečevanje in ublažitev posledic večjih nesreč, zelo pomanjkljivi,

ni sprejela zavezujoče določbe, ki bi določala inšpekcijske nadzore, ki omogočajo načrtovane in sistematične preveritve tehničnih ali organizacijskih sistemov ali sistemov vodenja in upravljanja v organizaciji, ki zagotovijo zlasti da: upravljavec lahko prikaže, da je izvedel ustrezne ukrepe v zvezi z raznimi dejavnostmi, ki potekajo v organizaciji, za preprečitev večjih nesreč in da upravljavec lahko prikaže, da je poskrbel za ustrezna sredstva za omejevanje posledic večjih nesreč na območju organizacije in izven njega, in

ni sprejela nobene določbe, ki bi določala, da inšpekcijski nadzori zagotavljajo, da podatki in informacije, ki jih vsebuje varnostno poročilo ali drugo predloženo poročilo, primerno odražajo razmere v organizaciji

ni izpolnila obveznosti iz členov 9(4), 17(1) in 18(1) prva, druga in tretja alineja, Direktive 96/82 (¹).

2. Italijanski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Direktiva Sveta 96/82/ES z dne 9. decembra 1996 o obvladovanju nevarnosti večjih nesreč, v katere so vključene nevarne snovi določa, da mora upravljavec obrata, v katerem so prisotne nevarne snovi pristojnemu organu predstaviti varnostno poročilo. Italijanska republika je direktivo prenesla z decreto legislativo št. 334 z dne 17. avgusta 1999.

Komisija predvsem meni, da v smislu člena 9(4) direktive, upravljavec ne more pričeti z obratovanjem brez izrecnega dovoljenja pristojnega organa.

Decreto legislativo vendarle upravljavcu dovoljuje, da prične z obratovanjem, ne da bi pristojni organ izrecno posredoval sklepne ugotovitve svojega pregleda varnostnega poročila.

Kot izhaja iz člena 17(1) direktive, je pristojni organ zavezan prepovedati obratovanje, če so ukrepi upravljavca za preprečevanje in ublažitev posledic večjih nesreč zelo pomanjkljivi.

Decreto legislativo pa vendarle, kot se zdi, pristojni organ oprošča te obveznosti.

Končno, države članice morajo v smislu člena 18(1) direktive sprejeti zavezujočo določbo, ki bi določala take inšpekcijske nadzore, ki omogočajo načrtovane in sistematične preveritve tehničnih ali organizacijskih sistemov ali sistemov vodenja in upravljanja v organizaciji, ki zagotovijo zlasti da: upravljavec lahko prikaže, da je izvedel ustrezne ukrepe v zvezi z različnimi dejavnostmi, ki potekajo v organizaciji, za preprečitev večjih nesreč in da upravljavec lahko prikaže, da je poskrbel za ustrezna sredstva za omejevanje posledic večjih nesreč na območju organizacije in izven njega. Poleg tega morajo države članice v smislu člena 18(1) direktive sprejeti tudi določbo, ki bi določala, da inšpekcijski nadzori zagotavljajo, da podatki in informacije, ki jih vsebuje varnostno poročilo ali drugo predloženo poročilo, primerno odražajo razmere v organizaciji.

Vendar decreto legislativo teh predpisov ni prenesel v nacionalno zakonodajo, ampak se je omejil na sklicevanje na nadaljnji dekret za prenos, ki pa kot kaže še do danes ni bil sprejet.

Glede na navedeno Komisija meni, da Italijanska republika ni izpolnila obveznosti iz členov 9(4), 17 (1) in 18(1) prva, druga in tretja alinea, direktive.

(¹) UL L 10, 14.1.1997, str. 13.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Centrale Raad van Beroep z dne 22. aprila 2005 v zadevi K. Tas-Hagen in R.A. Tas proti Raadskamer WUBO van de Pensioen -en Uitkeringsraad

(Zadeva C-192/05)

(2005/C 182/44)

(Jezik postopka: nizozemščina)

Centrale Raad van Beroep (Nizozemska) je s sklepom z dne 22. aprila 2005 v zadevi K. Tas-Hagen in R.A. Tas proti Raad-

skamer WUBO van de Pensioen -en Uitkeringsraad, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 29. aprila 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Centrale Raad van Beroep predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjem vprašanju:

Ali pravo Skupnosti, zlasti člen 18 ES, nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki v okoliščinah, kot so te v postopku v glavni stvari, zavrača odobritev dajave za civilne žrtve vojne, izključno zaradi tega, ker prizadeta stranka, ki ima državljanstvo zadevne države članice, ob oddaji prošnje ne živi na ozemlju te države članice, temveč v drugi državi članici?

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 2. maja 2005

(Zadeva C-194/05)

(2005/C 182/45)

(Jezik postopka: italijanščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata M. Konstantinidis, član pravne službe Komisije in G. Bambara, odvetnik v Milanu, je dne 2. maja 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Italijanska republika s tem, da je v členu 10 zakona št. 93 iz leta 2001 in členu 1(17) in (19) zakona št. 443 iz leta 2001 določila, da se iz področja uporabe nacionalne ureditve o odpadkih izvzame izkopana zemlja in kamenje, namenjeno dejanski ponovni uporabi z zakopavanjem, dosuvanjem, nasipavanjem in drobljenjem, pri čemer so izvzeti materiali, ki izhajajo iz onesnaženih in izsušenih območij in izkazujejo koncentracijo onesnaženja, ki presega sprejemljivo mejo, določeno v veljavnih predpisih, ni izpolnila obveznosti iz člena 1(a) direktive 75/442/EGS (¹) o odpadkih, kot je bila spremenjena z direktivo 91/156/EGS (²).

2. Italijanski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropska Komisija meni, da Italijanska republika ni izpolnila obveznosti iz člena 1(a) direktive 75/442/EGS o odpadkih, kot je bila spremenjena z direktivo 91/156/EGS s tem, da je izkopano zemljo in kamenje, namenjeno dejanski ponovni uporabi z zakopavanjem, dosuvanjem, nasipavanjem in drobljenjem, izvzela iz področja uporabe nacionalne ureditve o odpadkih.

⁽¹⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 39.

⁽²⁾ UL L 78, 26.3.1991, str. 32.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 2. maja 2005

(Zadeva C-195/05)

(2005/C 182/46)

(Jezik postopka: italijanščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata M. Konsatntinidis, član pravne službe Komisije in G. Bambara, odvetnik v Milanu, je dne 2. maja 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Italijanska republika s tem, da je sprejela izvedbena navodila, veljavna na celotnem nacionalnem ozemlju, ki so bila posebej natančno predstavljena v okrožnici Ministero dell'Ambiente (ministrstvo za okolje) z dne 28. junija 1998 in v okrožnici Ministero della Salute (ministrstvo za zdravje) z dne 22. julija 2002, po katerih se ureditev o odpadkih ne uporablja za prehrabene odpadke, ki izvirajo iz kmetijske prehrabene industrije in so določeni kot prehrana za živali; da je na podlagi člena 23 zakona št. 179 z dne 31. julija 2002 določila, da se predpisi o odpadkih ne uporabljajo za ostanke, ki nastanejo pri pripravi kakršne koli vrste trajne, kuhane in surove prehrane, ki še ni bila sproš-

čena v dobavni razdelitveni krog, ki je namenjena strukturam za ozdravitev živali pri obolenjih; ni izpolnila obveznosti iz člena 1(a) direktive 75/442/EGS ⁽¹⁾ o odpadkih, kot je bila spremenjena z Direktivo 91/156/ES ⁽²⁾

2. Italijanski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropska Komisija meni, da Italijanska republika s tem, da je sprejela za celotno nacionalno ozemlje veljavna izvedbena navodila, po katerih so prehrabeni odpadki izvzeti iz področja uporabe ureditve o odpadkih, ki izvirajo iz kmetijske prehrabene industrije in so določeni kot prehrana za živali, in da je iz področja uporabe ureditve o odpadkih izvzela ostanke, ki nastanejo pri pripravi kakršne koli vrste trajne, kuhane in surove prehrane, ki še ni bila sproščena v dobavni razdelitveni krog, ki je namenjena strukturam za ozdravitev živali pri obolenjih, ni izpolnila obveznosti iz člena 1(a) Direktive 75/442/EGS o odpadkih, kot je bila spremenjena z Direktivo 91/156/ES.

⁽¹⁾ UL L 194, 25.7.1975, str. 39.

⁽²⁾ UL L 78, 26.3.1991, str. 32.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Finanzgerichts München z dne 17. februarja 2005 v zadevi Sachsenmilch AG proti Oberfinanzdirektion Nürnberg

(Zadeva C-196/05)

(2005/C 182/47)

(Jezik postopka: nemščina)

Finanzgericht München je s sklepom z dne 17. februarja 2005 v zadevi Sachsenmilch AG proti Oberfinanzdirektion Nürnberg, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 4. maja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Finanzgericht München predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

- (1) Ali je treba kombinirano nomenklaturu (KN) v besedilu Priloge I Uredbe Komisije (ES) št. 1789/2003 ⁽¹⁾ z dne 11. septembra 2003 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 ⁽²⁾ o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi, razlagati tako, da se mora sir za pico (mozzarella), ki je bil po njegovi proizvodnji skladiščen od enega do dveh tednov pri temperaturi 2 do 4°C, uvrstiti pod tarifno podštevilko 0406 10?
- (2) Ali se lahko v odsotnosti predpisov Skupnosti, na podlagi organoleptičnih lastnosti, opravi preiskava, ali gre za sveži sir v smislu tarifne podštevilke 0406 10 KN?

⁽¹⁾ UL L 281, str. 1.

⁽²⁾ UL L 256, str. 1.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 4. maja 2005

(Zadeva C-198/05)

(2005/C 182/48)

(Jezik postopka: italijanščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata W. Wils in L. Pignataro, zastopnika, je dne 4. maja 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Italijanska republika od dne, ko je za vse kategorije ustanov, ki so dostopne javnosti v smislu Direktive 92/100/EGS z dne 19. novembra 1992 ⁽¹⁾ določila odstopanje od pravice do javnega posojanja, ni izpolnila obveznosti iz členov 1 in 5 te direktive.
2. Italijanski republiki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija ugotavlja, da člen 69(1)(b) zakona št. 633/41 določa odstopanja od pravice do javnega posojanja za vse državne

knjižnice in diskoteke, s tem ko določa, da posojanja po preteku najmanj 18 mesecev po prvem dejanju distribuiranja ali najmanj 24 mesecev po izvedbi navedenega dela, če ni bila izvršena pravica distribuiranja, ni treba niti odobriti niti plačati nadomestila.

Komisija navaja, da zgoraj naveden člen 69(1)(b) zakona št. 633/41, ki določa odstopanja od plačila nadomestila za vse državne knjižnice in diskoteke, istočasno krši člen 5(2) in člen 5(3) Direktive 92/100/EGS. Ker naveden predpis ne upošteva pogojev za določitev odstopanja od izključne pravice do javnega posojanja, hkrati pomeni kršitev člena 1 iste direktive.

⁽¹⁾ UL ES L 346, 27.11.1992, str. 61.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Cour d'appel de Bruxelles z dne 28. aprila 2005 v zadevi Evropska skupnost proti državi Belgiji

(Zadeva C-199/05)

(2005/C 182/49)

(Jezik postopka: frančoščina)

Cour d'appel de Bruxelles je s sodbo z dne 28. aprila 2005 v zadevi Evropska skupnost proti državi Belgiji, ki jo je sodno tajništvo prejelo dne 9. maja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe.

Cour d'appel de Bruxelles predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

1. Ali je treba člen 3, drugi odstavek, Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti, ki določa, da vlade držav članic sprejmejo ustrezne ukrepe za odpustitev ali povračilo zneskov posrednih davkov in davkov na promet, razlagati tako, da ta v področje uporabe vključuje sorazmerno zaračunano takso za sodbe sodišč, ki so bile izdane na vseh področjih in ki zadevajo odredbo na plačilo ali obračun plačiljivih zneskov ali vrednostnih papirjev?

2. Ali je treba člen 3, tretji odstavek, Protokola o privilegijih in imunitetah Evropskih skupnosti, ki določa, da se ne odobri oprostitev za davke ali dajatve, ki so le plačilo za zagotavljanje javnih storitev, razlagati tako, da davek, ki je na koncu postopka naložen stranki, ki ni uspela in mora plačati določen znesek pomeni plačilo za zagotavljanje javnih storitev?

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa High Court of Justice (Anglija in Wales), Chancery Division, z dne 18. marca 2005 v zadevi The Test Claimants in the CFC proti Dividend Group Litigation v Commissioners of Inland Revenue

(Zadeva C-201/05)

(2005/C 182/50)

(Jezik postopka: angleščina)

High Court of Justice (Anglija in Wales) je s sklepom z dne 18. marca 2005 v zadevi The Test Claimants in the CFC proti Dividend Group Litigation v Commissioners of Inland Revenue, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 6. maja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe.

High Court of Justice (Anglija in Wales) predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

1. Ali je v nasprotju s členoma 43 ali 56 Pogodbe ES, če država članica ohranja v veljavi in uporablja ukrepe:

(i) po katerih so dividende, ki jih je prejela družba rezidentka v tej državi članici (v nadaljevanju: družba rezidentka) s strani drugih družb rezidentk, oproščene od davka od dobička pravnih oseb; vendar

(ii) po katerih so dividende, ki jih je prejela družba rezidentka od druge družbe rezidentke v drugi državi in še posebej družbe, ki jo nadzoruje, rezidentke v drugi državi članici, podvržene davku od dobička pravnih oseb in podvržene nižji stopnji obdavčitve tam (v nadaljevanju: nadzorovana družba), po odobritvi dvojne davčne olajšave za vsak pri viru odtegnjeni davek, ki se ga plača na dividendo, in za osnovni davek, ki ga plača nadzirana družba na svoj dobiček?

2. Ali členi 43, 49 ali 56 Pogodbe ES izključujejo nacionalno davčno zakonodajo, kot je zadevna v postopku v glavni stvari, po kateri, pred 1. julijem 1997:

(i) so bile določene dividende, ki jih je prejela zavarovalniška družba rezidentka v državi članici od družbe rezidentke v drugi državi članici (v nadaljevanju: družba nerezidentka) zavezane za plačilo davka od dobička pravnih oseb; vendar

(ii) je bilo zavarovalniški družbi rezidentki dovoljeno, da določi, da ustrezne dividende, prejete od družbe rezidentke v isti državi članici, ne bi smele biti zavezane za plačilo davka od dobička pravnih oseb, z nadaljnjo posledico, da družba, ki je to določila, ni mogla uveljavljati izplačila dobropisa, do katerega bi bila sicer upravičena?

3. Ali členi 43, 49 ali 56 Pogodbe ES izključujejo nacionalno davčno zakonodajo v državi članici, kot je zadevna v postopku v glavni stvari, ki:

a) določa v posebnih okoliščinah, da obračuna davek družbi rezidentki v zvezi z dobičkom nadzorovane družbe, ki je družba rezidentka v drugi državi članici, kot določeno v vprašanju 1(ii) zgoraj; in

b) nalaga določene uskladitvene zahteve, kjer družba rezidentka ne zahteva ali ne more uveljavljati kakršnekoli oprostitve in plača davek na dobiček nadzorovane družbe; in

c) nalaga nadaljnje uskladitvene zahteve, kjer družba rezidentka poskuša pridobiti oprostitve tega davka?

4. Ali bi bil odgovor na vprašanja 1, 2 ali 3 drugačen, če bi bila nadzorovana družba (iz vprašanj 1 in 3) ali družba nerezidentka (iz vprašanja 2) rezidentka tretje države?

5. Kjer je država članica pred 31. decembrom 1993 sprejela ukrepe, opisane v vprašanjih 1, 2 in 3, in po tem datumu te ukrepe spremenila na način, opisan v Delu C tega Razporeda, in če so ti ukrepi kot spremenjeni pomenili omejitve, prepovedane s členom 56 Pogodbe ES, ali je treba te omejitve šteti kot omejitve, ki niso obstajale 31. decembra 1993 v smislu člena 57 ES?

6. V primeru, da je katerikoli izmed ukrepov iz vprašanj 1, 2 in 3 v nasprotju z navedenimi določbami Skupnosti, potem v okoliščinah, kjer družba rezidentka in/ali nadzorovana družba uveljavljata katerega od naslednjih zahtevkov:

(i) zahtevek za vračilo (ali izgube uporabe denarja, plačnega kot) davka od dobička pravnih oseb, ki je družbi rezidentki obračunan nezakonito v okoliščinah iz vprašanj 1, 2 ali 3 zgoraj;

(ii) zahtevek za vračilo in/ali nadomestilo za izgube, olajšave in izdatke, ki jih je družba rezidentka uporabila (ali so jih družbi rezidentki odstopile druge družbe v isti skupini rezidentk v isti državi članici) za odpravo ali znižanje davčne obremenitve, ki so jo povzročili ukrepi iz vprašanj 1, 2 in 3 zgoraj, kjer bi se lahko take izgube, olajšave in izdatke drugače uporabilo ali bi bile prenesene naprej;

(iii) zahtevek za nadomestilo za stroške, izgube, izdatke in obveznosti, povzročene pri ravnanju v skladu z domačo zakonodajo iz vprašanja 3 zgoraj;

(iv) kjer je nadzorovana družba razdelila rezerve družbi rezidentki, da bi izpolnila zahteve nacionalne zakonodaje kot alternativa temu, da je družba rezidentka podvržena bremenitvi iz vprašanja 3, in je nadzorovana družba s tem povzročila stroške, izdatke in obveznosti, čemur bi se lahko izognila, če bi lahko te rezerve dala v drugačno rabo, zahtevek za nadomestilo teh stroškov, izdatkov in obveznosti,

je treba take zahtevke obravnavati kot:

zahtevek za vračilo nezakonito obračunanih zneskov, ki so posledica, in dodatek, kršitve zgoraj omenjenih določb Skupnosti; ali

zahtevek za nadomestilo ali škodo, tako da morajo biti izpolnjeni pogoji, določeni v združenih zadevah C-46/93 in C-48/93 *Brasserie du Pecheur in Factortame*; ali

zahtevek za plačilo zneska, ki predstavlja nezakonito zavrnjeno ugodnost?

7. V primeru, da je odgovor na katerikoli del vprašanja 6, da je zahtevek zahtevek za plačilo zneska, ki predstavlja nezakonito zavrnjeno ugodnost:

a) ali so taki zahtevki posledica, in dodatek, pravice, podeljene z zgoraj navedenimi določbami Skupnosti; ali

b) morajo biti izpolnjeni nekateri ali vsi pogoji za povračilo, določeni v združenih zadevah C-46/93 in C-48/93 *Brasserie du Pecheur in Factortame*; ali

c) morajo biti izpolnjeni kateri drugi pogoji?

8. Ali je vseeno, ali so kot predmet domačega prava zahtevki iz vprašanja 6 vloženi kot restitucijski zahtevki ali so vloženi, oziroma morajo biti vloženi, kot odškodninski zahtevki?

9. Kakšne smernice, če sploh, so po mnenju Sodišča primerne v tej zadevi glede vprašanja, katere okoliščine naj nacionalno sodišče upošteva, ko je treba odločiti, ali gre za dovolj resno kršitev v smislu sodbe v združenih zadevah C-46/93 in C-48/93 *Brasserie du Pecheur in Factortame*, še posebej, ali je bila, glede na navedbe sodne prakse glede razlage upoštevni določb Skupnosti, kršitev opravičljiva?

10. Ali načeloma lahko obstaja neposredna vzročna zveza (v smislu sodbe v združenih zadevah C-46/93 in C-48/93 *Brasserie du Pecheur in Factortame*) med kakršnokoli kršitvijo členov 43, 49 in 56 ES in izgubami, ki spadajo v kategorije, določene v vprašanju 6(i) do (iv) zgoraj, glede katerih je zatrjevano, da izhajajo iz te kršitve? Če to drži, katere smernice, če sploh, so po mnenju Sodišča primerne glede vprašanja, katere okoliščine naj nacionalno sodišče upošteva pri presoji, ali taka neposredna vzročna zveza obstaja?

11. Pri ugotovitvi izgube ali škode, za kateri je lahko odobrena povrnitev, ali je prepuščeno nacionalnemu sodišču, da obravnava vprašanje, ali so prizadete osebe pokazale dolžno skrbnost, da bi se izognile svoji izgubi ali jo omejile, še posebej če so se poslužile pravnih sredstev, s katerimi bi lahko dokazale, da nacionalne določbe niso (zaradi uporabe konvencij o dvojni obdavčitvi) vplivale na naložitev obveznosti, navedenih v vprašanjih 1, 2 in 3?

12. Ali je za odgovor na vprašanje 11 zgoraj pomembno, kakšno je bilo prepričanje strank v zadevnem času glede učinkovanja konvencij o dvojni obdavčitvi?

**Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa
Special Commissioners z dne 3. maja 2005 v zadevi Vodafone
2 proti Her Majesty's Revenue and Customs**

(Zadeva C-203/05)

(2005/C 182/51)

(Jezik postopka: angleščina)

Special Commissioners so s sklepom z dne 3. maja 2005 v zadevi Vodafone 2 proti Her Majesty's Revenue and Customs, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 9. maja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložili predlog za sprejem predhodne odločbe.

Special Commissioners predlagajo Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

1. Ali členi 43, 49 in/ali 56 ES nasprotujejo nacionalni davčni zakonodaji, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki v določenih okoliščinah predpisuje obdavčitev gospodarske družbe, rezidentke v tej državi članici („rezidenčna družba“) glede dobička družbe, nad katero ima ta nadzor („nadzorovana družba“), ki je rezident v drugi državi članici in za katero se uporablja nižja stopnja obdavčitve, in zlasti:
 - 1.1 nalaga take bremenitve, če rezidenčna družba ne more dokaže, da za nadzorovano družbo velja oprostitvev od te zakonodaje;
 - 1.2 predvideva oprostitve take bremenitve, vendar na način, ki pušča prostor za negotovost, da bo nadzorovana družba pri ustanovitvi ali kasneje dejansko lahko uveljavljala oprostitve;
 - 1.3 predpisuje, da se morajo upoštevati določeni pogoji, kadar rezidenčna družba ne želi ali ne more uveljavljati take oprostitve ter plača davek na dobiček te nadzorovane družbe;
 - 1.4 nalaga, da se morajo, kadar si rezidenčna družba prizadeva za oprostitve davkov, upoštevati pogoji, ki lahko vključujejo obveznost pregledovati in obravnavati uporabo zakonodaje glede vseh z njene strani nadzorovanih družb in nato vsako leto nadzorovati dejavnosti slednjih, da se zagotovi, da pravica do oprostitve še vedno obstaja,
 - 1.5 v vseh primerih rezidenčni družbi nalaga administrativne in finančne obremenitve (ki so lahko znatne),
 2. Bi bil odgovor na vprašanje pod točko 2.1. drugačen, če:
 - 2.1 bi nadzorovana družba v državi članici, kjer je rezident, opravljala le manjše dejavnosti; ali
 - 2.2 bi bil v državi članici, kjer je nadzorovana družba rezident, obdavčen le manjši del njenega dobička;
 - 2.3 bi bila nadzorovana družba ustanovljena kot del umetne sheme, da bi se izognila davkom in če je tako, kakšni so prepoznavni znaki takšnega lažnega sistema?
 3. Ali obstajajo okoliščine, v katerih:
 - 3.1. se rezidenčna družba ne more zanašati na pravice iz člena 43 in/ali člena 56 ES; ali
 - 3.2. za rezidenčno družbo ne nastanejo nobene pravice iz člena 43 in/ali člena 56 ES;
- ker bi zanašanje na take pravice ali njihov nastanek pomenilo njihovo zlorabo? Če obstajajo take okoliščine, kakšne smernice, na podlagi katerih morajo Special Commissioners odločiti v dejanskem okviru tega primera, se zdi Sodišču primerno, da jih da, bodisi da obstajajo take okoliščine bodisi, da je podana taka zloraba?
4. Ali člena 56 in 58(1)(a) Pogodbe ES in izjava št. 7 Pogodbe iz Maastrichta nasprotujejo nacionalni davčni zakonodaji države članice, kot je ta v postopku v glavni stvari, po kateri bi bilo na razpolago eno ali več oprostitvev od te zakonodaje, če ta zakonodaja ne bi bila spremenjena z začetkom veljavnosti dne 1. januarja 1994?
 5. Ali členi 43, 49 in/ali 56 Pogodbe ES nasprotujejo nacionalni davčni zakonodaji, kot je ta v postopku v glavni stvari, kadar se ta zakonodaja ne bi uporabljala, če bi rezidenčna družba kapitalizirala nadzorovano družbo s posojili in ne z lastniškim kapitalom?
 6. Ali členi 43, 49 in/ali 56 Pogodbe ES nasprotujejo nacionalni davčni zakonodaji kot je ta v postopku v glavni stvari, kadar bi ta omogočala eno ali več oprostitvev od njene uporabe, če bi dohodki nadzorovane družbe v drugi državi članici:
 - 6.1 zajemali dohodek iz virov znotraj te države članice in ne iz drugih držav članic ali iz ostalih držav; ali
 - 6.2 zajemali dohodek od dividend, namesto od obresti iz iste družbe?

pri čemer v vsakem primeru prikazane posledice ne veljajo za nobeno družbo, ustanovljeno v isti državi članici kot je ustanovljena rezidenčna družba?

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sodbe Tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy z dne 14. aprila 2005 v zadevi Fabien Nemec proti Caisse Régionale d'Assurance Maladie du Nord-Est

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 11. maja 2005

(Zadeva C-207/05)

(Zadeva C-205/05)

(2005/C 182/53)

(Jezik postopka: italijanščina)

(2005/C 182/52)

(Jezik postopka: francoščina)

Tribunal des affaires de sécurité sociale de Longwy je s sodbo z dne 14. aprila 2005 v zadevi Fabien Nemec proti Caisse Régionale d'Assurance Maladie du Nord-Est, ki jo je sodno tajništvo prejelo dne 11. maja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložil predlog za sprejem predhodne odločbe o naslednjem vprašanju:

Ali je C.R.A.M. s tem, da je pri izračunu nadomestila za azbestne delavce, ki je bilo gospodu Nemcu priznано na podlagi člena 41 zakona št. 98-1194 z dne 23. decembra 1998, s sklicevanjem na člen 2 Uredbe o izvajanju zakona št. 99-247 z dne 29. marca 1999 in na okrožnico 2SS/4B/99 št. 332 z dne 9. junija 1999 zavrnil upoštevanje plačila, ki ga je gospod Nemec prejel v Belgiji, ker od tistega plačila niso bili odvedeni prispevki v skladu s členom L 242-1 francoskega Code de la sécurité sociale, in v nasprotju z njegovimi interesi sprejel za gospoda Nemca neugodno odločbo, ki predstavlja oviro prostemu gibanju, kot je določeno v členu 39 Pogodbe, kršil Uredbo (ES) št. 883/2004 ⁽¹⁾ ali člen 15 Uredbe (EGS) št. 574/72 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 166, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe (EGS) št. 1408/71 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 074, str. 1).

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata V. Di Bucci in L. Pignataro, zastopnika, je dne 11. maja 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Italijanska republika s tem, da v predpisanih rokih ni sprejela vseh nujnih ukrepov zato, da bi od prejemnikov dobila vračila pomoči, ki so bile razglašene kot nezakonite in nezdružljive s skupnim trgom z odločbo Komisije 2003/193/ES ⁽¹⁾ z dne 5. junija 2002, ki se nanaša na državno pomoč v zvezi z davčnimi olajšavami in posojili pod ugodnimi pogoji, ki jih je Italija dodelila v korist javnih storitvenih podjetij s pretežno javnim kapitalom, C 27/99 (prej NN69/98), oziroma s tem, da o teh ukrepih ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz členov 3 in 4 te odločbe in Pogodbe ES;
2. Italijanski republiki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Odločba zavezuje Italijo, da sprejme vse nujne ukrepe zato, da bi od prejemnikov dobila vračilo pomoči, ki so jim že bile nezakonito dodeljene in izplačane na podlagi sistemov, ki so bili preverjeni v tej odločbi, in da Komisiji v roku dveh mesecev od vročitve te odločbe sporoči ukrepe, sprejete za uskladitev z njo.

Italija ni sprejela potrebnih ukrepov, in jih v vsakem primeru, ni sporočila Komisiji, niti ni uveljavljala absolutne nezmožnosti izvršitve odločbe. Zadnji zakonodajni predlogi so privedli do naknadnega podaljšanja rokov za vračilo in vsekakor niso primerni za zagotovitev takojšnje izvršitve odločbe. Poleg tega je Komisija Italiji vedno nudila svoje lojalno sodelovanje.

⁽¹⁾ UL L 77, 24.3.2003, str. 21.

Pritožba Sergio Rossi SpA zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (drugi senat), razglašena dne 1. marca 2005 v zadevi Sergio Rossi SpA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), T-169/03, vložena dne 17. maja 2005

(Zadeva C-214/05 P)

(2005/C 182/54)

(Jezik postopka: italijanščina)

Družba Sergio Rossi SpA, ki jo zastopa A. Ruio, avvocato iz odvetniške zbornice Alicante (Španija), je dne 17. maja 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila pritožbo zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (drugi senat) z dne 1. marca 2005 v zadevi Sergio Rossi SpA proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), T-169/03.

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

1. v celoti razveljavi izpodbijano sodbo zaradi kršitve členov 8 in 73 Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 ⁽¹⁾ in členov 44(1) in 81 Poslovnika Sodišča prve stopnje;
2. podredno, delno razveljavi izpodbijano sodbo, le kolikor se nanaša na registracijo znamke SSSI ROSSI za proizvode „usnje in njegove imitacije“;
3. še bolj podredno, pripozna pravico do predložitve dokazov, v celoti razveljavi izpodbijano sodbo in zadevo vrne Sodišču prve stopnje v ponovno odločanje, da preuči dokazna sredstva, ki so bila razglašena za nedopustna ali, alternativno, in ob upoštevanju pravice biti slišan po členu 73 Uredbe Sveta št. 40/94, zadevo preda odboru za pritožbe UUNT, da določi rok za podajanje pripomb.
4. Po členu 69(2) Poslovnika Sodišča Evropskih skupnosti z dne 2. maja 1991 naloži nasprotni stranki, kot neuspeli stranki, plačilo stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Po mnenju pritožnice izpodbijana sodba krši naslednje določbe:

1. člen 81 Poslovnika Sodišča prve stopnje, kolikor izpodbijana sodba ne vsebuje obrazložitve v zvezi s pravnim predlogom te tožbe.
2. člen 44(1) Poslovnika Sodišča prve stopnje, kolikor so bili dokazi, ki jih je predložila pritožnica, zavrženi kot nedo-

puštni, čeprav bi se morali upoštevati; podredno je treba ugotoviti kršitev člena 73 Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti, saj pritožnici v postopku pred odborom za pritožbe UUNT ni bila zagotovljena možnost, da pripombe glede razlogov za podobnost ali različnost spornih proizvodov.

3. člen 8 Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti, kolikor je znamki Miss Rossi in Sissi Rossi treba šteti za nezdružljivi. Dejansko je treba proizvoda „ženske torbice“ in „ženski čevlji“ šteti za sorodna, njuni znamki pa za podobni. Na podlagi podobnosti med proizvodi in znaki je treba potrditi verjetnost zmede med tema znamkama v smislu te določbe.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 11, 14.1.1994, str. 1).

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki, vložena dne 17. maja 2005

(Zadeva C-218/05)

(2005/C 182/55)

(Jezik postopka: italijanščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopata K. Simonsson in C. Loggi, zastopnika, je dne 17. maja 2005 na Sodišču Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Italijanski republiki.

Tožeča stranka Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Italijanska republika s tem, da v nacionalno zakonodajo ni prenesla zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2002/59/ES ⁽¹⁾ z dne 27. junija 2002 o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet ter o razveljavitvi direktive Sveta 93/75/EGS oziroma s tem, da o teh predpisih ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz člena 29 te direktive;
2. Italijanski republiki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos direktive, se je izteklo dne 5. februarja 2004.

(¹) UL L 208, 5.8.2002, str. 10.

Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji, vložena dne 18. maja 2005

(Zadeva C-219/05)

(2005/C 182/56)

(Jezik postopka: španščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopajo D. Recchia, zastopnik, J. Rivas-Andrés in J. Gutiérrez Gisbert, abogados, z naslovom za vročanje v Luxembourg je dne 18. maja 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Kraljevini Španiji.

Komisija Evropskih skupnosti Sodišču predlaga, naj:

1. ugotovi, da Kraljevina Španija s tem, da odpadnih komunalnih voda iz Suece, njene okolice in določenih občin La Ribere (Valencija) pred izpustom v območje, ki je bilo razglašeno za občutljivo, ni podvrgla primernemu postopku čiščenja, ni izpolnila obveznosti iz členov 3, 4 in 5(2) Direktive Sveta 91/271/EGS (¹) z dne 21. maja 1991 o čiščenju komunalne odpadne vode.
2. Kraljevini Španiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

— Kršitev obveznosti, ki jih ima Kraljevina Španija na podlagi člena 3 zgoraj navedene direktive: v skladu s tem členom države članice za komunalne odpadne vode, ki se odvajajo v sprejemne vode, ki štejejo med „občutljiva območja“, zagotovijo kanalizacijske sisteme najkasneje do 31. decembra 1998 za aglomeracije s populacijskim ekvivalentom večjim od 10 000. Tako aglomeracija Sueca kot tudi večina aglomeracij regije La Ribeira v provinci Valencija ima več prebivalcev kot znaša populacijski ekvivalent 10.000 in odvajajo svoje vode na območje, ki je bilo razglašeno za „občutljivo“. Pri tem pa za vse odpadne vode teh aglomeracij še ni bil zagotovljen noben kanalizacijski sistem.

— Kršitev obveznosti, ki jih ima Kraljevina Španija na podlagi členov 4 in 5 zgoraj navedene direktive: ta dva člena državam članicam nalagata obveznost da komunalne odpadne vode vseh aglomeracij z več kot 10.000 prebivalci, ki se odvajajo na občutljiva območja, najkasneje do 31. decembra 1998 podvržejo strožjemu postopku čiščenja, kot je sekundarno čiščenje. Vendar pa vse odpadne vode Suece pred izpustom v morje ali občutljiva območja niso predmet strožjega postopka čiščenja kot je sekundarno čiščenje. Večina odpadnih voda aglomeracij regije La Ribeira ravno tako ni podvržena primernemu postopku čiščenja pred odvajanjem na to isto občutljivo območje. Obalne aglomeracije Suece (El Perelló, Les Pameres, Mareny de Barraquetes, Playa del Rey in Boga de Mar), v katerih poleti prebiva 37.000 do 51.000 oseb, svoje odpadne vode pred njihovim odvajanjem na to isto občutljivo območje podvržejo zgolj sekundarnemu čiščenju.

(¹) UL L 135, 30.5.1991, str. 40.

Predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi sklepa Bayerischen Verwaltungsgericht München Nemčija z dne 4. maja 2005 v zadevi Daniel Halbitter proti Freistaat Bayern

(Zadeva C-227/05)

(2005/C 182/57)

(Jezik postopka: nemščina)

Bayerischen Verwaltungsgericht München je s sklepom z dne 4. maja 2005 v zadevi Daniel Halbitter proti Freistaat Bayern, ki ga je sodno tajništvo prejelo dne 20. maja 2005, Sodišču Evropskih skupnosti predložilo predlog za sprejem predhodne odločbe.

Bayerischen Verwaltungsgericht München predlaga Sodišču, naj odloči o naslednjih vprašanjih:

1. Ali je treba člen 1(2) v povezavi s členom 8(2) in (4) Direktive 91/439/EGS (¹) razlagati tako, da država članica na svojem ozemlju ne sme odreči pravice do vožnje z vozniškim dovoljenjem, izdanim v drugi državi članici, tudi takrat, kadar je na ozemlju prve države članice imetniku vozniškega dovoljenja izrečen ukrep odvzema ali preklica vozniškega dovoljenja, izdanega v tej državi članici, če bi skupaj s tem ukrepom potekla prepoved za izdajo novega vozniškega dovoljenja v tej državi članici, preden je bilo izdano vozniško dovoljenje v drugi državi članici in

- (a) kadar se mora po pravu prve države članice usposobljenost za vožnjo kot bistveni pogoj za ponovno izdajo voznškega dovoljenja, dokazati v obliki zdravniškega (psihofizičnega) izvida, ki ga predpisuje nacionalna zakonodaja in zahteva pristojni organ (kar se do sedaj ni zgodilo)

in/ali

- (b) kadar v skladu z nacionalnim pravom, na ozemlju prve države članice, obstaja pravica uporabljati voznško dovoljenje EU, izdano po preteku prepovedi, če notranji razlogi za odvzem ali prepoved ne obstajajo več?
2. Ali je treba člen 1(2) v povezavi s členom 8(2) in (4) Direktive 91/439/EGS razlagati tako, da se državi članici v primeru prošnje za izdajo voznškega dovoljenja imetniku voznškega dovoljenja iz druge države članice, z izročitvijo voznškega dovoljenja slednje države članice (s t.i. „prepisom“), zgolj zaradi izdaje voznškega dovoljenja EU s strani te države članice, prepreči preizkus usposobljenosti za vožnjo — določeno kot pogoj za izdajo voznškega dovoljenja, kar je podrobno urejeno v njenem nacionalnem pravu — glede na okoliščine, ki so obstajale v času izdaje voznškega dovoljenja EU?

(¹) UL L 237, str. 1.

Pritožba L zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (četrti senat) z dne 9. marca 2005 v zadevi L proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-254/02, vložena dne 26. maja 2005

(Zadeva C-230/05 P)

(2005/C 182/58)

(Jezik postopka: francoščina)

L, ki ga zastopata P. Legros in S. Rodrigues, avocats, je dne 26. maja 2005 na Sodišče Evropskih skupnosti vložil pritožbo zoper sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti (četrti senat) z dne 9. marca 2005 v zadevi L proti Komisiji Evropskih skupnosti, T-254/02.

Pritožnik Sodišču predlaga, naj:

1. razveljavi izpodbijano sodbo Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti z dne 9. marca 2005 v zadevi T-254/02;
2. ugodi razveljavitvenim in odškodninskim predlogom, ki jih je predložil na prvi stopnji;

3. in toženi stranki naloži plačilo vseh stroškov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Izpodbijana sodba je:

- po eni strani kršila pravice obrambe in interese tožeče stranke, ker je Sodišče prve stopnje storilo več nepravilnosti v postopku in večkrat kršilo pooblastilo za odločanje po prostem preudarku in izpodbijane sodbe ni obrazložilo;
- in po drugi strani kršila pravo Skupnosti, s tem, da ni določila kršitve obveznosti tožene stranke, vezane na prenos pošte, namenjene njenim zaposlenim in na obravnavanje zadev njenih zaposlenih v razumnem roku, v skladu s splošnim načelom dobre uprave.

Izbris zadeve C-384/03 (¹)

(2005/C 182/59)

(Jezik postopka: španščina)

S sklepom z dne 28. aprila 2005 je predsednik Sodišča Evropskih skupnosti odredil izbris zadeve pod opr. št. C-384/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji.

(¹) UL C 264, 1.11.2003.

Izbris zadeve C-440/03 (¹)

(2005/C 182/60)

(Jezik postopka: nemščina)

S sklepom z dne 4. aprila 2005 je predsednik Sodišča Evropskih skupnosti odredil izbris zadeve pod opr. št. C-440/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji.

(¹) UL C 289, 29.11.2003.

Izbris zadeve C-51/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/61)

(Jezik postopka: grščina)

S sklepom z dne 22. marca 2005 je predsednik Sodišča Evropskih skupnosti odredil izbris zadeve pod opr. št. C-51/04: Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki.

⁽¹⁾ UL C 85, 3.4.2004.

Izbris zadeve C-457/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/63)

(Jezik postopka: portugalsčina)

Predsednik Sodišča Evropskih skupnosti je s sklepom z dne 7. aprila 2005 odredil izbris zadeve pod opr. št. C-457/04: Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki.

⁽¹⁾ UL C 6, 08.01.2005.

Izbris zadeve C-54/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/62)

(Jezik postopka: nemščina)

Predsednik Sodišča Evropskih skupnosti je s sklepom z dne 4. aprila 2005 odločil o izbrisu zadeve pod opr. št. C-54/04: Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Avstriji.

⁽¹⁾ UL C 71, 20.03.2004.

Izbris zadeve C-474/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/64)

(Jezik postopka: grščina)

S sklepom z dne 9. marca 2005 je predsednik Sodišča Evropskih skupnosti odredil izbris zadeve pod opr. št. C-474/04: Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki.

⁽¹⁾ UL C 314, 18.12.2004.

SODIŠČE PRVE STOPNJE

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE

z dne 25. maja 2005

v zadevi T-352/02, Creative Technology Ltd proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti PC WORKS — Prejšnja figurativna nacionalna znamka W WORK PRO — Zavrnitev registracije — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94)

(2005/C 182/65)

(Jezik postopka: angleščina)

V zadevi T-352/02, Creative Technology Ltd, s sedežem v Singapurju (Singapur), ki jo zastopajo M. Edenborougouh, barrister, J. Flintoft, S. Jones in P. Rawlinson, solicitors, proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopnici: B. Holst Filtenborg in S. Laitinen), druga stranka pred Odborom za pritožbe UUNT je bil José Vila Ortiz, stanujoč v Valenciji (Španija), zaradi tožbe zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 4. septembra 2002 (zadeva R 265/2001-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med Creative Technology Ltd in Joséjem Vilo Ortizom, je Sodišče prve stopnje (četrti senat), v sestavi H. Legal, predsednik, P. Mengozzi, sodnik, in I. Wiszniewska-Białecka, sodnica, sodni tajnik: H. Jung, dne 25. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1) Tožba se zavrne.

2) Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 19, 25.1.2003.

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE

z dne 25. maja 2005

v zadevi T-67/04, Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti SPA-FINDERS — Prejšnji nacionalni besedni znamki SPA in LES THERMES DE SPA — Člen 8(5) Uredbe (ES) št. 40/94)

(2005/C 182/66)

(Jezik postopka: angleščina)

V zadevi T-67/04, Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Belgija), ki jo zastopajo L. de Brouwer, E. Cornu, E. De Gryse in D. Moreau, avocats, proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral), druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT je bila Spa-Finders Travel Arrangements Ltd, s sedežem v New Yorku, (Združene države Amerike), zaradi tožbe zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 10. decembra 2003 (zadeva R 131/2003-1), v zvezi s postopkom z ugovorom med Spa Monopole, compagnie fermière Spa SA/NV, in Spa-Finders Travel Arrangements Ltd., je Sodišče prve stopnje (drugi senat) v sestavi J. Pirrung, predsednik, N. J. Forwood in S. Papasavvas, sodnika, sodni tajnik: C. Kristensen, administratorka, dne 25. maja 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Tožba se zavrne.

2. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 94, 17.4.2004.

SKLEP SODIŠČA PRVE STOPNJE**z dne 22. aprila 2005****v zadevi T-399/03, Arnaldo Lucaccioni proti Komisiji
Evropskih skupnosti ⁽¹⁾****(Uradniki — Poklicna bolezen — Zahteva za priznanje posla-
bšanja — Izvršitev sodbe Sodišča prve stopnje — Pravna
opredelitev obvestila Komisije — Ničnostna tožba — Nedo-
pustnost)**

(2005/C 182/67)

(Jezik postopka: francoščina)

V zadevi T-399/03, Arnaldo Lucaccioni, nekdanji uradnik Komisije Evropskih skupnosti, stanujoč v St-Leonards-on-Sea, ki ga zastopata J. R. Iturriagoitia in K. Delvolvé, avocats, proti Komisiji Evropskih skupnosti (zastopnik: M. J. Currall, skupaj z J.-L. Fagnart, avocat, z naslovom za vročanje v Luxembourg), katere predmet sta tožba za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 10. marca 2003, sprejete pri izvršitvi sodbe Sodišče prve stopnje z dne 26. februarja 2003 v zadevi T-212/01, in tožba za razglasitev ničnosti zdravniškega poročila, pripravljenega med omenjenim postopkom, je Sodišče prve stopnje (drugi senat), v sestavi J. Pirrung, predsednik, N.J. Forwood in S. Papasavvas, sodnika, sodni tajnik: H. Jung, dne 22. aprila 2005 razglasilo sklep, katerega izrek se glasi:

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.
2. Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 47, 21.2.2004.**SKLEP SODIŠČA PRVE STOPNJE****z dne 28. februarja 2005****v zadevi T-445/04, Energy Technologies ET SA proti
Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in
modeli) (UUNT) ⁽¹⁾****(Znamka Skupnosti — Zastopanje po odvetniku — Očitna
nedopustnost)**

(2005/C 182/68)

(Jezik postopka: angleščina)

V zadevi T-445/04, Energy Technologies ET SA, s sedežem v Fribourgu (Švica), ki jo zastopa A. Boman, proti Uradu za

usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), druga stranka v postopku pred Odborom za pritožbe UUNT je bila Aparellaje eléctrico, SL, s sedežem v Hospitalet de Llobregat (Španija), zaradi tožbe zoper Odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 7. julija 2004 (zadeva R 366/2002-4) ki se nanaša na vlogo za registracijo besedne znamke UNEX, kot znamke Skupnosti, je Sodišče prve stopnje (četrti senat) v sestavi H. Legal, predsednik, P. Mengozzi, sodnik in I. Wiszniewska-Bialecka, sodnica, sodni tajnik: H. Jung, dne 28. februarja 2005 razglasilo sklep, katerega izrek se glasi:

1. Tožba se zavrže kot očitno nedopustna.

2. Tožeča stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 5.2.2005.**Tožba Komisije Evropskih skupnosti proti Impetus
Consultants, vložena dne 23. marca 2005****(Zadeva T-138/05)**

(2005/C 182/69)

(Jezik postopka: grščina)

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopa D. Triantafyllou, ki mu pomaga N. Kostikas, avvocati, je dne 23. marca 2005 na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti družbi Impetus Consultants.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- toženi stranki naloži plačilo vsote 235 655, 21 EUR, in sicer 160 380,35 EUR iz naslova glavnice in 75 274,86 EUR iz naslova zamudnih obresti od dneva, ko je v znesek zapadel v plačilo na podlagi vsakokratnega bremenopisa;
- toženi stranki naloži, da od 15. marca 2005 in do popolnega poplačila dolga plača, kolikor gre za dolg iz pogodbe COP 493 „Invite“, obresti v znesku 41,93 EUR na dan, kolikor gre za dolg iz pogodbe TR 1006 „Ausias“, obresti v znesku 1,66 EUR na dan in, kolikor gre za dolg iz pogodbe V 2043 „Artis“, obresti v znesku 1,01 EUR na dan;
- Toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropska skupnost, ki jo zastopa Evropska komisija, je s toženo stranko sklenila tri pogodbe v okviru programov Skupnosti za raziskovanje in razvoj. Gre za naslednje pogodbe:

— pogodba št. COP 493 „Invite“, ki se je posebej nanašala na izvršitev načrta z naslovom „Telematika na področju notranje plovbe“ in bi moral biti realiziran v 24. mesecih od dne 30. decembra 1994. Tožena stranka je bila član in koordinator zadevnega konzorcija.

— pogodba št. TR 1006 „Ausias“, ki se je posebej nanašala na izvršitev načrta z naslovom „Napredni telematski sistemi za integriran in izvirni transport v urbanih središčih“ in bi moral biti realiziran v 23. mesecih od dne 30. decembra 1995. Tožena stranka je bila član zadevnega konzorcija.

— pogodba št. V 2043 „Artis“, ki se je posebej nanašala na izvršitev načrta z naslovom „Napredni telematski sistemi za cestni promet v Španiji“. Načrt bi moral biti realiziran v 12. mesecih od 1. januarja 1992. Tožena stranka je bila član zadevnega konzorcija.

V vsakem primeru je bilo določeno, da mora Komisija finančno prispevati k uspešni realizaciji določenega načrta v okviru rokov, ki jih določa vsaka od pogodb. Za vsako pogodbo je Komisija toženi stranki plačala predplačila za njeno udeležbo.

Po finančnih preveritvah je Komisija ugotovila, da je tožena stranka za potrebe posameznega načrta porabila le del denarja, ki ji je bil nakazan, kot sledi:

— Za pogodbo št. COP 493 „Invite“ je Komisija toženi stranki, kot koordinatorki konzorcija, izplačala predplačilo v znesku 257 400 EUR. Izkazalo se je, da je tožeča stranka drugim pogodbenim partnerjem plačala samo znesek v višini 79 062,70 EUR in je zadržala znesek v višini 178 337,30 EUR, od katerega je bil za konkreten program porabljen samo znesek v višini 42 000 EUR. Komisija je izstavila bremenopis v znesku 136 037,30 EUR na ime tožene stranke;

— Za pogodbo št. TR 1006 „Ausias“ je Komisija konzorciju, katerega član je bila tožena stranka, izplačala predplačilo v znesku 78 341,91 EUR. Komisija je ugotovila, da tožena stranka za določen program porabila le znesek 63 229,63 EUR in je izstavila bremenopis v znesku 15 112,28 EUR na ime tožene stranke;

— Za pogodbo št. V 2043 „Artis“ je tožeča stranka kot član zadevnega konzorcija od Komisije prejela predplačilo v znesku 62 621,86 EUR. Komisija je menila, da je bil za realizacijo obravnavanega programa porabljen samo znesek 53 391,09 EUR in je na ime tožene stranke izstavila bremenopis v znesku 9 320,77 EUR.

S svojo tožbo Komisija zahteva plačilo zgoraj navedenih dolgovanjih zneskov, skupaj z zamudnimi obrestmi, ki so dolgovane na podlagi predpisov, ki veljajo za posamezno pogodbo, to je grško pravo v primeru prve pogodbe in špansko pravo v primeru ostalih dveh.

Tožba Grether AG proti Uradu za usklajevanje notranjega trga (znamke in modeli), vložena dne 25. aprila 2005

(Zadeva T-167/05)

(2005/C 182/70)

(Jezik v katerem je bila tožba vložena: angleščina)

Grether AG, s sedežem v Binningenu (Švica), ki ga zastopajo V. von Bomhard, A. Pohlmann in A. Renck, lawyers, je dne 25. aprila 2005 na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Uradu za usklajevanje notranjega trga (znamke in modeli).

Druga stranka pred odborom za pritožbe je bila Crisgo (Tajska) Co., Ltd., s sedežem v Samutsakornu (Tajska).

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga naj:

— v celoti razveljavi odločbo R 250/2002-4 odbora za pritožbe Urada za usklajevanje notranjega trga (znamke in modeli) z dne 14. oktobra 2004;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti:	Crisgo Co., Ltd.
Zadevna znamka Skupnosti:	Figurativna znamka FL FENNEL za proizvode iz razreda 3 (prijava št. 903 922).
Imetnik znamke ali znaka, ki je predmet ugovornega postopka:	Tožeča stranka.
Znamka ali znak, ki je predmet ugovora:	Besedna znamka Skupnosti FENJAL za proizvode iz razreda 3.
Odločba oddelka za ugovor:	Zavrnitev ugovora.
Odločba odbora za pritožbe:	Zavrnitev pritožbe.

Tožbeni razlogi: Kršitev členov 73 in 74 Uredbe Sveta št. 40/94. Tožeča stranka trdi, da naj bi odločba odbora za pritožbe temeljila na različnih novih trditvah in dejstvih, ki jih stranke niso predložile ali obravnavale. Tožeča stranka nadalje uveljavlja, da naj bi izpodbijana odločba kršila člen 8(1)(b) Uredbe št. 40/94 z ugotovitvijo, da verjetnost zmede ne obstaja.

Tožba Barta Nijša proti Računskemu sodišču Evropskih skupnosti, vložena dne 2. maja 2005

(Zadeva T-171/05)

(2005/C 182/71)

(Jezik postopka: francoščina)

Bart Nijss, stanujoč v Bereldangeju (Luksemburg), ki ga zastopa Fränk Rollinger, avocat, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 2. maja 2005 na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Računskemu sodišču Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

1. razglasi za nično odločbo Kolegija Računskega sodišča za ocenjevanje uspešnosti, s katero je tožeči stranki dodelil točke za uspešnost za obdobje 2003;
2. razglasi za nično odločbo pristojnega organa za imenovanja, da tožeča stranka leta 2004 ne napreduje v naziv revizor;
3. razglasi za ničn ocenjevalni list za tožečo stranko za obdobje 2003;
4. razglasi za nično Odločbo pritožbenega odbora Računskega sodišča št. 6/2004 z dne 26. oktobra 2004 o ohranitvi ocenjevalnega lista tožeče stranke za obdobje 2003;
5. razglasi za nično vsako povezano in/ali posledično odločbo;
6. nadomesti škodo, ki jo je utrpela tožeča stranka, in Računskemu sodišču naloži plačilo stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v tej zadevi, ki je vložila tožbo tudi v zadevi T-377/04 ⁽¹⁾, nasprotuje odločbama tožene stranke, s katerima so bile tožeči stranki dodeljene točke za uspešnost za obdobje 2003 in je bil sestavljen ocenjevalni list za isto obdobje, kot tudi odločbi, da tožeča stranka v letu 2004 ne napreduje v naziv revizor nizozemskega prevajalskega oddelka.

V utemeljitev svojih predlogov, tožeča stranka uveljavlja:

- kršitev člena 11a Kadrovskih predpisov ter načel skrbnega ravnanja, dobre uprave in enakega obravnavanja;
- nepravilnost v postopku ocenjevanja, ker naj bi bil le-ta zaupan uradnikom, katerih neoporečnost se je obravnavala v predhodnem postopku;
- nespoštovanje rokov v postopku ocenjevanja;
- neobstoje primerjalne ocene uspešnosti v obravnavani zadevi znotraj nizozemskega prevajalskega oddelka;
- kršitev načel pravne varnosti in varstva zaupanja v pravo s tem, da niso bila objavljena pravila, veljavna za postopek napredovanja za leto 2004;
- obstoj zlorabe pooblastil v tem primeru.

⁽¹⁾ Zadeva T-377/04 v zadevi Nijss proti Računskemu sodišču (UL C 284, 20.11.2004, str. 26).

**Tožba Martine Heus proti Komisiji Evropskih skupnosti,
vložena dne 27. aprila 2005****(Zadeva T-173/05)**

(2005/C 182/72)

(Jezik postopka: francoščina)

Martine Heus, s prebivališčem v Anderlechtu (Belgija), ki jo zastopa Lucas Vogel, avocat, je dne 27. aprila 2005 na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

1. razglasi za nično Odločbo OPI z dne 7. januarja 2005, s katero je bil zavržen ugovor tožeče stranke z dne 18. oktobra 2004 proti odločbi z dne 19. julija 2004, ki jo je sprejel predsednik natečajne komisije COM/PC/04 s katero je bil tožeči stranki zavržen pristop k navedenemu natečaju;
2. razveljaviti, če je potrebno, navedeno odločbo, ki jo je dne 19. julija 2004 sprejel predsednik natečajne komisije COM/PC/04;
3. toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki je bil pristop k natečaju zavržen z obrazložitvijo, da ne izpolnjuje pogoja petih let delovne dobe v okviru Komisije ali druge institucije, obdobja poklicen dejavnosti, ki jih je opravila na Komisiji kot začasna sodelavka, natečajna komisija ni upoštevala.

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka navaja kršitev členov 27 in 29(1) Kadrovske predpise kot tudi kršitev pooblastila za odločanje po prostem preudarku, kolikor naj bi imele izpodbijane odločbe in obvestilo o natečaju, v vsakem primeru v razlagi, ki ji jo je podal AIPN, učinek zavrnitve tožeče stranke iz razlogov, ki izhajajo izključno iz njenega nekdanjega položaja (položaj pogodbenega uslužbenca in ne položaj uslužbenca, ki izhaja iz Kadrovske predpise).

Tožeča stranka se prav tako sklicuje na kršitev načela prepovedi diskriminacije, kolikor naj bi sporna merila dovoljevala pristop k natečaju drugim kandidatom, ki so manj sposobni ali ki imajo manj delovnih izkušenj v okviru Komisije.

**Tožba Pia Landgren proti Evropski ustanovi za usposabljanje,
vložena dne 28. aprila 2005****(Zadeva T-180/05)**

(2005/C 182/73)

(Jezik postopka: francoščina)

Pia Landgren, stanujoča v Torinu (Italija), ki jo zastopa Marc-Albert Lucas, avocat, je dne 28. aprila 2005 na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Evropski ustanovi za usposabljanje.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

1. razglasi za nično odločbo nekdanjega direktorja ustanove z dne 25. junija 2004 o odpustu tožeče stranke;
2. razglasi za nično, če je potrebno, odločbo direktorja ustanove z dne 19. januarja 2005 o zavrnitvi pritožbe tožeče stranke z dne 27. septembra 2004 zoper zgoraj navedeno odločbo;
3. naloži ustanovi, da ji v povračilo premoženjske škode, ki ji je bila povzročena z nezakonitostjo spornih odločb, plača znesek, ki ustreza osebnim prejemkom in pokojnini, do katere bi bila upravičena, če bi lahko kariero v ustanovi nadaljevala do 65. leta starosti, zmanjšan za nadomestila za odpustitev in brezposelnost ter za pokojnino, ki jo je prejela ali jo bo prejela zaradi odpusta.
4. naloži ustanovi, naj tožeči stranki v povračilo nepremoženjske škode, ki je po njenem mnenju rezultat nezakonitosti sporne odločbe, plača znesek, katerega višino bo ocenilo Sodišče prve stopnje;
5. toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Po mnenju tožeče stranke naj ustanova ne bi dokazala, da odločba o odpustu temelji na pravno veljavnem motivu, toliko bolj, ker naj bi bila ta odločba v očitnem nasprotju s poročilom o oceni tožeče stranke za ocenjevalno obdobje 2003.

Tožeča stranka ravno tako trdi, da naj bi bil resnični motiv za odpust očitno nezakonit in v nasprotju z interesom službe, saj naj bi počival na predhodnem dogovoru, glede na katerega bi bila morala zapustiti ustanovo po 31. decembru 2003.

Razen tega naj bi se tožeča stranka sklicevala na nezakonitost in samovoljnost motiva za sporna odločba v primeru, ko naj bi zavrnitev vodje oddelka, da jo obdrži v službi, počivala na negativnih ocenah, predmet katerih je bila v preteklosti.

Končno tožeča stranka navaja odsotnost obrazložitve, kršitev načela dolžne skrbnosti in pravic do obrambe, kot tudi bistvene kršitve načela za odločanje po prostem preudarku, če navedena zavrnitev vodje oddelka in/ali odpust počivajo na poklicni nesposobnosti v oddelku EECA ali globalno.

Tožba Dypne Mc Sweeney in Pauline Armstrong proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 4. maja 2005

(Zadeva T-184/05)

(2005/C 182/74)

(Jezik postopka: francoščina)

Dypna Mc Sweeney, stanujoča v Bruslju, in Pauline Armstrong, stanujoča v Overijse (Belgija), ki ju zastopajo Sébastien Orlandi, Xavier Martin, Albert Coolen, Jean-Noël Louis in Etienne Marchal, avocats, z naslovom za vročanje v Luxembourg, sta dne 4. maja 2005 vložili tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti.

Tožeči stranki Sodišču prve stopnje predlagata, naj:

1. razglasi za nični Odločbi z dne 6. in 7. septembra 2004 s katerima je bil tožečima strankama zavrnjen pristop k preizkusu na javnem natečaju EPSO/C/11/03,
2. toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki sta se udeležili javnega natečaja EPSO/C/11/03, ki je bil organiziran, da se ustvari rezervni seznam tajnic za angleški jezik s stopnjo C5/C4. Natečajna komisija je odločila, da ju izključi iz preizkusov navedenega javnega natečaja, ker njuni diplomi nista ustrezali stopnji, ki je bila zahtevana v obvestilu o natečaju,

V utemeljitev njune tožbe, sta tožeči stranki navedli, naj bi ta odločba kršila obvestilo o natečaju in naj bi kršila pooblastilo za odločanje po prostem preudarku.

Tožba Joël De Bry proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 2. maja 2005

(Zadeva T-188/05)

(2005/C 182/75)

(Jezik postopka: francoščina)

Joël De Bry, stanujoč v Woluwé St Lambert (Belgija), ki ga zastopajo Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis in Etienne Marchal, avocats, z naslovom za vročanje v Luksemburgu, je dne 2. maja 2005 vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

1. razglasi za nično odločbo Komisije o sestavi ocenjevalnega lista tožeče stranke za leto 2003
2. naloži toženi stranki simbolično plačilo enega evra, povečanega za sodni postopek kot tudi stroške.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitvi tožbe najprej uveljavlja objektivno nasprotje interesov, na strani svojega ocenjevalca, ki ima enak naziv kot on.

Dalje, navaja, da naj bi bile storjene napake pri ocenjevanju njegovih odlik in se sklicuje na neskladje med opombami in dobljenimi ocenami.

Nazadnje, se tožeča stranka navaja kršitev splošnih določb za izvajanje člena 43 Kadrovskih predpisov in namenov ter ciljev, ki jih zasleduje nov sistem osredotočen na razvoj kariere, kršitev obveznosti obrazložitve, pravic obrambe kot tudi člena 26 Kadrovskih predpisov.

Tožba Usinor proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu, vložena dne 4. maja 2005

(Zadeva T-189/05)

(2005/C 182/76)

(Jezik postopka: francoščina)

Usinor, s sedežem v Parizu, ki ga zastopa Patrice de Candé, avocat, je dne 4. maja 2005 na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

1. razveljavi odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu z dne 10. februarja 2005;
2. Uradu za usklajevanje na notranjem trgu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: CORUS UK Limited

Znamka Skupnosti, ki je predmet prijave: Besedna znamka „GALVALLOY“ — prijava št. 796 557, vložena za proizvode iz razreda 6 (pločevina in jeklene plošče itd.)

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Tožeča stranka

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Nacionalna besedna znamka „GALVALLIA“ za proizvode iz razreda 6 (pločevina in jeklene plošče itd.)

Odločba oddelka za ugovore: Zavrnitev registracije

Odločba odbora za pritožbe: Razveljavitev odločbe odbora za ugovore

Tožbeni razlog: Nepravilna uporaba člena 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 11, 14.1.1994, str. 1 do 36).

Tožba Viviane Le Maire proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 10. maja 2005

(Zadeva T-191/05)

(2005/C 182/77)

(Jezik postopka: francoščina)

Viviane Le Maire, stanujoča v Evereju (Belgija), ki jo zastopata Gilles Bounéou in Frédéric Frabetti, avocats, z naslovom za

vročanje v Luxembourg, je dne 10. maja 2005 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

1. razglasi za nično domnevno odločbo z dne 5. septembra 2004, s katero je Komisija zavrnila, da se tožeči stranki zaradi nastopa dela dodeli dnevnice,
2. toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v tem postopku nasprotuje zavrnitvi OPI, da ji dodeli dnevnic iz člena 10 Priloge VII Kadrovskih predpisov. Iz listin, ki so priložene vlogi izhaja, da naj bi bila ta zavrnitev obrazložena z dejstvom, da naj bi obdobje 120 dni, navedeno v drugem odstavku (a) tega člena, v tem primeru poteklo.

V utemeljitev svojih predlogov tožeča stranka navaja:

- kršitev člena 10 Priloge VII Kadrovskih predpisov, v različah tega besedila pred in po 1. maju 2004, ker naj bi ji uprava postavila zahteve, ki jih ta določba ne zajema,
- kršitev načel dobre uprave, prepovedi samovoljnega odločanja in zlorabe oblasti saj je bilo od nje zahtevano, naj predloži dokaz o najemu hiše,
- kršitev obveznosti obrazložitve aktov,
- kršitev načel enakega obravnavanja in prepovedi diskriminacije,
- kršitev dolžne skrbnosti.

Tožba Mebrom NV proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 13. maja 2005

(Zadeva T-198/05)

(2005/C 182/78)

(Jezik postopka: angleščina)

Mebrom NV, s sedežem v Rieme-Ertveldu (Belgija), je dne 13. maja 2005 vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti. Zastopnika tožeče stranke sta C. Mereu in K. Van Maldegem, lawyers.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- naloži Komisiji Evropskih skupnosti plačilo zneska, ki ga tožeča stranka zahteva s to tožbo, za škodo, ki jo je tožeča stranka utrpela, ker tožena stranka ni vzpostavila sistema, ki bi tožeči stranki omogočal uvoz metilbromida v januarju in februarju 2005, ali katerikoli drug znesek, kot ga tekom postopka ugotovi tožeča stranka ali Sodišče ex aequo et bono;
- podredno, odloči v vmesni sodbi, da je Komisija Evropske skupnosti dolžna povrniti za povzročeno škodo in naloži strankam, da Sodišču v razumnem roku od dneva izdaje sodbe predložijo podatke o znesku odškodnine, dogovorjene med strankami ali, če takega dogovora ni, naloži strankam, da v istem roku predložijo Sodišču svoje vloge z detaljnimi podatki v prilogi;
- Evropski komisiji naloži, da prijavitelju plača 8- % odškodninske letne obresti;
- Evropski komisiji naloži plačilo 8- % obresti, ali po katerikoli drugi ustrezni stopnji, ki jo določi Sodišče, obračunane na znesek, plačljiv od dneva izdaje sodbe do dejanskega plačila; in
- Evropski komisiji naloži plačilo vseh stroškov in izdatkov v tem postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj uvaža metilbromid (MBR) v EU. Metilbromid je nadzorovana snov v smislu Uredbe (ES) št. 2037/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. Junija 2000 o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč⁽¹⁾. Tožeča stranka navaja, da lahko zato uvaža metilbromid le s predloženim uvoznim dovoljenjem in nominalno dodelitvijo dvanajstmesečne uvozne kvote, ki jo določi tožena stranka vsako leto.

S to tožbo tožeča stranka uveljavlja odškodnino za škodo, ki naj bi jo utrpela kot neposredno posledico tega, da tožena stranka nezakonito ni vzpostavila sistema v skladu s členoma 6 in 7 Uredbe št. 2037/2000, ki bi tožeči stranki omogočal pridobitev uvoznega dovoljenja in uvoznih kvot za uvoz metilbromida v Evropsko unijo v januarju in februarju 2005.

V podporo svoji tožbi tožeča stranka navaja, da je tožena stranka kršila člena 6 in 7 Uredbe 2037/2000, ki Komisijo zavezujejo, da dodeli dovoljenja in kvote za uvoz metilbromida v EU za vsako dvanajstmesečno obdobje po 31. decembru

1999. Tožeča stranka nadalje navaja kršitev načel učinkovitega upravljanja in skrbnosti, ki zahtevata, da Komisija ravna prizadevno, nepristransko in pravočasno, kot tudi kršitev načel pravne varnosti in zaupanja v pravo.

Tožeča stranka navaja, da škoda, ki ji jo je povzročila tožena stranka s svojim nezakonitim ravnanjem, zajema izgubo dobička, ki bi ga tožeča stranka lahko pridobila z uvozom in posledično prodajo metilbromida v teh dveh mesecih.

⁽¹⁾ UL L 244, str. 1.

Tožba Nalocebar — Consultores e Serviços Lda. proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), vložena dne 19. maja 2005

(Zadeva T-210/05)

(2005/C 182/79)

(Jezik, v katerem je bila vložena prijava: angleščina)

Nalocebar — Consultores e Serviços Lda., s sedežem v Funchalu (Madeira), ki ga zastopata G. Pasquarella in R. M. Pasquarella, lawyers, je dne 19. maja 2005 na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli).

Druga stranka pred Odborom za pritožbe je bila Limiñana y Botella, S. L., s sedežem v Monforteju del Cid, Alicante (Španija).

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga naj:

- razveljavi odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT v zadevi št. R 646/2004-1 z dne 18. marca 2005 tako, da potrdi zakonitost figurativne znamke, ki so jo prijavitelji vložili dne 12. julija 2000 in je bila objavljena v Biltenu znamk Skupnosti št. 103/01 dne 3. decembra 2001;

- naloži zakonite stroške.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti:	Big Ben Establishment Ltd. Prijavitelj v tem primeru je kupec prijave za registracijo, ki jo vlaga Big Ben Establishment.
Znamka Skupnosti, ki je predmet prijave:	Figurativna znamka „Limoncello di Capri“ za proizvode iz razredov 30 (pecivo itd.), 32 (sirupi in ostale pijače na limonini osnovi, ki spadajo v razred 32) in 33 (likerja na limonini osnovi)
Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom:	Limiñana y Botella S.L.
Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom:	Španska besedna znamka LIMON-CHELO za proizvode iz razreda 33
Odločba oddelka za ugovore:	Zavrnitev registracije
Odločba odbora za pritožbe:	Zavrnitev pritožbe
Tožbeni razlogi:	Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ UL L 11, 14.1.1994, str. 1.

Tožba Italijanske republike proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 26. maja 2005

(Zadeva T-211/05)

(2005/C 182/80)

(Jezik postopka: italijanščina)

Italijanska republika, ki jo zastopa Paolo Gentili, Avvocato dello Stato, je dne 26. maja 2005 na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Evropski komisiji.

Tožea stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

— razglasi za nično izpodbijano odločbo in Komisiji Evropskih skupnosti naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Predmet tožbe je Odločba Komisije C(2005) 591 konč., s katero je bila razglašena nezdružljivost, kolikor gre za državne pomoči, ki so v nasprotju s členom 87 ES, dveh italijanskih davčnih ukrepov v korist družb, ki so se uvrstile v borzno kotacijo na organiziranih trgih v časovnem obdobju, določenem v teh ukrepih. Ta ukrepa naj bi bila sestavljena iz znižanja davčne stopnje davka na dobiček za obdobje treh let in izključitve stroškov uvrstitve v borzno kotacijo, ki so nastali družbam, iz obdavčljivega dobička.

Komisija meni, da so sporni ukrepi selektivni, ker omogočajo prednosti zgolj družbam, ki so se uvrstile v borzno kotacijo v časovnem obdobju, vsebovanem v italijanski zakonodaji in izključujejo tiste, ki so že v kotaciji in tiste, ki naj bi bile v kotaciji v drugih časovnih obdobjih; poleg tega ukrepi ne morejo biti opredeljeni kot združljivi, ker se ne uvrščajo v nobenega od primerov iz člena 87(2) in (3) ES.

Tožba Italijanske vlade nasprotuje odločbi v prvi vrsti s procesnega vidika, ker je Komisija pričela postopek v smislu člena 88(2) ES, ne da bi se prej z zadevno državo članico posvetovala glede ukrepov.

Drugič je iz tožbe razbrati, da Komisija ni podala stališč glede prejšnjega ukrepa, ki je v bistvu podoben, ki ga je Italija sprejela leta 1997.

Tretjič izpodbija tožea stranka s tožbo, da naj bi bili ukrepi selektivni. Nanašajo se namreč na nedoločene potencialne prejemnike. Poleg tega so ukrepi skladni s celotnim davčnim sistemom, saj upoštevajo dejstvo, da mora družba, ki se na novo uvrsti v borzno kotacijo za to uvrstitev v borzno kotacijo plačati zelo visoke stroške, kar jo postavi v položaj zmanjšane sposobnosti pridobivanja dobička v primerjavi z družbami, ki niso v kotaciji, ali pa so že nekaj časa udeležene v borzni kotaciji in so že lahko amortizirale zadevne stroške. Časovna omejitev naj bi izhajala iz bilančnih obveznosti in iz poskusnega značaja ukrepa. Ta element sam po sebi tako ne more narediti ukrepa selektivnega, ker ta po svoji naravi ni tak.

Četrtrič se s tožbo zanika, da naj bi Komisija dokazala, da je ukrep primeren za izkrivljanje konkurence, in da bi lahko povzročil motnje v trgovini znotraj Skupnosti.

Petič in zadnjič je ukrep, če se opredeli kot pomoč, v skladu s tožbo združljiv s skupnim trgovom v smislu člena 87(3)(c). Pomenil naj bi namreč pomoč investitorjem, ne obratu, in je skladen s specifičnim ekonomsko političnim ciljem pospeševanja uvrščanja družb v borzno kotacijo, ki ugodno vpliva na učinkovitost, preglednost in konkurenčno sposobnost sistema.

Tožba Mebrom NV proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 31. maja 2005

(Zadeva T-216/05)

(2005/C 182/81)

(Jezik postopka: angleščina)

Mebrom NV, s sedežem v Rieme-Ertvelde (Belgija), je dne 31. maja 2005 vložila tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti. Zastopnika tožeče stranke sta C. Mereu in K. Van Maldegem, lawyers.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- razglasi odločbo Komisije A(05)4338 — D/6176 z dne 11. aprila 2005 za nično.
- naloži Komisiji Evropskih skupnosti, da tožeči stranki, v skladu s členom 7 Uredbe 2037/2000 dodeli dvanajstmesечно kvoto; in
- Komisiji Evropskih skupnosti naloži plačilo vseh stroškov tega postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka uvaža metilbromid (MBr) v EU. Metilbromid je nadzorovana snov v smislu Uredbe (ES) št. 2037/2000 Evropskega parlamenta in Sveta, z dne 29. junija 2000 o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč ⁽¹⁾. S to vlogo želi tožeča stranka razglasitev ničnosti odločbe Komisije, s katero ta zavrača prošnjo tožeče stranke za kvoto za uvoz metilbromida v Evropsko unijo zaradi nujne uporabe v letu 2005.

Tožeča stranka v podporo svoji vlogi navaja, da naj bi Komisija tožeči stranki odvzela pravico dodelitve dvanajstmesечne uvozne kvote za uvoz metilbromida v EU v letu 2005. Tožeča stranka trdi, da naj bi Komisija očitno napačno uporabila veljavni pravni okvir. Glede na stališče tožeče stranke naj bi Komisija nadalje kršila člen 7 Uredbe (ES) št. 2037/2000, ki naj bi, po mnenju tožeče stranke, določal posebno pravico pridobitve dvanajstmesечne kvote za metilbromid za leto 2005. Poleg tega tožeča stranka trdi, da naj bi Komisija prekoračila svoje pristojnosti iz člena 7 Uredbe (ES) št. 2037/2000. Na koncu, tožeča stranka uveljavlja kršitev načela pravne varnosti, ker naj Komisija ne bi vzpostavila predvidljivega sistema uvoznih kvot za tiste, ki so mu podvrženi ter naj bi kršila načelo zaupanja v pravo tožeče stranke za pridobitev uvoznih kvot, na podlagi člena 7 Uredbe (ES) št. 2037/2000, obvestila Komisije uvoznikom julija 2004 ⁽²⁾ in elektronskega sporočila tožene stranke z dne 10. decembra 2004, naslovljenega na

tožečo stranko, v katerem naj bi bilo potrjeno, da mu bo njena uvozna kvota za leto 2005 sporočena.

⁽¹⁾ UL L 244, str. 1.

⁽²⁾ Obvestilo uvoznikom nadzorovanih snovi, ki tanjšajo ozonski plašč, v Evropsko unijo v letu 2005 glede Uredbe (ES) št. 2037/2000 Evropskega parlamenta in Sveta o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (UL 2004 C 187, str. 11).

Tožba Bustec Ireland Limited Partnership proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), vložena dne 7. junija 2005

(Zadeva T-218/05)

(2005/C 182/82)

(Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina)

Bustec Ireland Limited Partnership, ki ga zastopata Enrique Armijo Chavarri in Antonio Castán Pérez-Gómez, abogados, je dne 7. junija 2005 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli).

Stranka pred odborom za pritožbe je bila tudi Mustek, S.L.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga naj:

1. razveljavi odločbo Drugega odbora za pritožbe z dne 22. marca 2005 v zadevi R 1125/2004-2;
2. UUNT naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti:	Tožeča stranka
Prijavljena znamka Skupnosti:	Figurativna znamka „BUSTEC“ — prijava št. 1644939, za proizvode iz razredov 9, 35 in 42.
Imetnik znamke ali znaka, ki je navajan v postopku z ugovorom:	Mustek S. L.

Znamka ali znak, ki se ugovarja: Španska besedna znamka Skupnosti „MUSTEK“ (št. 1550684) za proizvode iz razreda 9.

Izbris zadeve T-453/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/84)

(Jezik postopka: madžarščina)

Odločba oddelka za ugovore: Ugoditev ugovoru.

S sklepom z dne 27. maja 2005 je predsednik tretjega senata Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti odredil izbris zadeve pod opr. št. T-453/04: Péter Lesetár proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Odločba odbora za pritožbe: Nedopustnost pritožbe, zato ker tožeča stranka v roku štirih mesecev, določenem v členu 59 Uredbe (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti, ni vložila pisne izjave, ki navaja vzroke za pritožbo.

(¹) UL C 57, 5.3.2005.

Tožbeni razlogi: Kršitev pravic do obrambe in nepravilna razlaga člena 59 Uredbe (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti.

Izbris zadeve T-14/05 ⁽¹⁾

(2005/C 182/85)

(Jezik postopka: italijanščina)

Predsednik četrtega senata Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti je s sklepom z dne 25. maja 2005 odredil izbris zadeve pod opr. št. T-14/05: Italijanska republika proti Komisiji Evropskih skupnosti.

(¹) UL C 69, 19.3.2005.

Izbris zadeve T-347/04 ⁽¹⁾

(2005/C 182/83)

(Jezik postopka: francoščina)

Predsednik tretjega senata Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti je s sklepom z dne 24. maja 2005 odredil izbris zadeve pod opr. št. T-347/04: Pascal Millot proti Komisiji Evropskih skupnosti.

(¹) UL C 262, 23.10.2004.

Izbris zadeve T-122/05 ⁽¹⁾

(2005/C 182/86)

(Jezik postopka: nemščina)

S sklepom z dne 24. maja 2005 je predsednik prvega senata Sodišča prve stopnje Evropskih skupnosti odredil izbris imena tožeče stranke Marenzi Privatstiftung iz seznama imen tožečih strank v zadevi T-122/05: Benkő in drugi proti Komisiji Evropskih skupnosti.

(¹) Še neobjavljen v UL.

III

(Obvestila)

(2005/C 182/87)

Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v Uradnem listu Evropske unije

UL C 171, 9.7.2005

Prejšnje objave

UL C 155, 25.6.2005

UL C 143, 11.6.2005

UL C 132, 28.5.2005

UL C 115, 14.5.2005

UL C 106, 30.4.2005

UL C 93, 16.4.2005

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
